

KULTURHUSENE.DK

KULTURHUSENE I DANMARK • NR. 39 • OKTOBER 2011

TEMA: UNGE-KULTUR

“ Der er et stort ønske i kulturhusene om at videreudvikle den måde, man inddrager de unge på.

TEMA: UNGE-KULTUR
SIDE 14 - 22

“ Det gælder om at finde nogle first movers, der tør lave arrangementer – så kommer de andre også”.

FOCUS PÅ BRUGERINDDRAGELSE
SIDE 06 · 08 · 09 · 10 · 11

- 04** ET FRIRUM FOR CIVILSAMFUNDET
Frivillighed årets EU-tema 2011
- 06** BRUGERINDDRAGELSE
- en spørgeskemaundersøgelse
- 08** KAN ET KULTURHUS VÆRE
BÅDE PROFESSIONELT OG
BRUGERINDDRAGENDE?
- 10** SÅDAN FÅR VI
BRUGERINDDRAGELSEN TIL AT VIRKE
- 14** GALORE
5 hurtige om GALORE-festivalen
- 16** TAG OVER KRØLLEDE HOVEDER
Think Space- konference med Givrum.nu
- 18** MULIGGØR BOLSJEFABRIKKEN
Grunden under kulturhuset er sat til salg
- 19** DET LIGNER MEST ET ENDORFIN-TRIP
Culthus på Falster rider på en bølge af succes
- 20** BØRNEKULTURENS NETVÆRK
satser på de unge
- 21** UNGE I KULTURHUSENE
Om inddragelse og samarbejde
- 22** INDSPARK - OG DE UNGE STYRER
Invitation til nyt unge-projekt i kulturhusene
- 23** KULTURHUSKURSUS 2011
Program og praktisk information
- 24** GRØNT KULTURHUS I HILLERØD
Klaverfabrikken er blevet CO₂ neutral
- 26** KULTURPOLITISK VÆLGERMØDE
Kulturpolitiske sigtemål
- 27** SHORTCUT 2011 I WARSZAWA
"Culture (not) for all?"

LEDER

KÆRE KULTURMINISTER UFFE ELBÆK

Først og fremmest vil vi gerne ønske dig et rigtig stort tillykke! Jeg tør godt på Kulturhusene i Danmarks vegne sige, at vi særligt i de senere år har følt os noget oversete i Kulturministeriet, og at vi derfor har store forhåbninger til et kommende samarbejde. Vi ved jo, at du selv er rundet af de aktiviteter og energier, som kulturelle iværksættermiljøer skabes af, og vi er sikre på, at du derved har de bedste forudsætninger for at værdsætte og styrke udviklingen af de mange lokalt forankrede kulturhuse i Danmark. Vores forhåbninger bliver naturligvis kun større af, at vi synes, der er stor overensstemmelse mellem dine visioner for en ny kulturpolitik og vores aktiviteter.

Her vil jeg bare kort gøre opmærksom på, at Kulturhusene i Danmark jo har været igennem en omfattende udvikling i de seneste år. Størstedelen af denne udvikling er dog båret frem af medlemmerne selv, og ofte i en stiv modvind af økonomiske besparelser – ikke bare i Århus - men landet over. Det er vores helt klare overbevisning, at kulturhusene allerede nu spiller en afgørende rolle i dansk kulturliv, og at husene har klare iværksættende, byudviklende og demokratiskabende funktioner samtidig med, at de bygger bro mellem civilsamfund og myndigheder. For nu blot at nævne få af de væsentligste kvaliteter. Vores 80 medlemshuse har skønsmæssigt flere end 4 mill. besøgende årligt, er hjemmebane for og uløseligt vokset sammen med det lokale foreningsliv og i det hele taget omdrejningspunkt for en enorm frivillig indsats. Dette kan bl.a. ses af det faktum, at disse lokalt forankrede kulturinstitutioner skaber mere end 10.000 offentligt annoncerede kulturarrangementer årligt, og det vel at mærke samtidig med, at omkostningerne for samfundet i form af offentlige tilskud er nærmest urimeligt lave, særligt når man sammenligner med andre kulturinstitutioner.

På trods af, at der således faktisk allerede er turbo-fart på langt de fleste kulturhuse, er den dobbeltgode nyhed, at potentialet for en videreudvikling er enormt, og at det oven i købet kræver overraskende få resurser at katalysere dette potentiale!

For det første er der brug for noget så enkelt som landspolitisk opmærksomhed. Kulturhusene udmærker sig ved at være stærkt lokalt forankrede, og det skal de blive ved med at være. Men den lokale kulturelle, økonomiske og politiske forankring risikerer også at isolere Kulturhusene fra deres omverden, hvis ikke deres betydning på landsplan bliver værdsat og synliggjort af politikerne på Christiansborg.

For det andet har kulturhusene brug for, at der igen kan findes søgbare midler til projekter og aktiviteter i vækstlaget mellem professionelle og amatører. Dertil er der brug for midler, der kan initiere og styrke samarbejde, vidensdeling og udvikling kulturhusene imellem. Det behøver ikke være en meget stor pulje, men de tidligere puljer i kulturministeriet er alle enten fjernet eller har fået karakter af erhvervsstøtte uden den nødvendige risikovillighed.

Og for det tredje er der brug for en styrkelse af vores landsforening, så den på en ordentlig måde, og ikke på baggrund af årlige ansøgninger og under konstante overlevelsesvanskeligheder, kan tage ansvar for vidensdeling, kompetenceudvikling, tværgående udviklingsprojekter, igangsætning af forskningsprojekter og ikke mindst en videreførelse af det internationale arbejde, som KHID i en årrække har lagt væsentlige resurser i, og som nu er udviklet til en europæisk og EU-støttet organisation med repræsentation af landsforeninger af kulturhuse fra 14 lande i Europa.

Vi håber og tror på, at du ligesom os kan se, at der findes et enormt udviklingspotentiale i vores sprællevende og bevægelige kulturhuse, og vi håber, at du vil forsøge at finde tid i din kalender til at mødes med os i nærmeste fremtid.

Med venlig hilsen
Jan Mols
Formand for Kulturhusene i Danmark

EU kommissionen har hvert år siden 1983 udpeget årets tema. I 2009 var det kreativitet og innovation, i 2010 bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse. I 2011 er temaet frivillighed. Det kan se ud som om, at EU med disse tiltag, hvor der også er penge at hente i de enkelte lande til udvikling af projekter inden for temaet, gerne vil sætte sit præg på politikken i medlemslandene. Der skal så at sige være "fælles fodslag" på en række områder.

ET FRIRUM FOR CIVILSAMFUNDET

Af Bente Schindel,
Kulturelle Samråd i Danmark

Tidligere blev temaerne meldt ud flere år i forvejen, nu udmeldes de med meget kort frist – måske fordi de nu i større grad end tidligere er en del af en aktuel politik. Det kan vel derfor ikke undre, at året for frivillighed falder midt i en finansiel krise, og at temaet fik den daværende danske statsminister Lars Løkke Rasmussen til i sin åbningstale i Folketinget i oktober 2010 at udtale følgende: "I Danmark har vi en stærk tradition for at tage ansvar for vores lokalsamfund. Danmarks mange frivillige kan noget, som det offentlige ikke kan. Netop fordi de ikke er udsendt af de officielle myndigheder, får de ofte en bedre kontakt til samfundets allersvageste. Den styrke skal vi bruge endnu mere. Regeringen vil i denne uge offentliggøre en national strategi, hvor vi afsætter 100 millioner kroner til at styrke det frivillige sociale arbejde". Socialminister Benedikte Kjørn fulgte op på mål-

sætningen ved at proklamere, at "hver anden dansker skal være frivilligt engageret, når vi er fremme ved år 2020". Regeringen lancerede på denne måde den "Nationale Strategi for civilsamfundet", og ville over de næste fire år afsætte 100 mio. kr. fra Socialministeriets satspulje til oprettelse af frivillighedscentre og midler til allerede etablerede frivillige initiativer og foreninger.

NÆRMEST ANARKISTISK

Ifølge den tidligere regering kan de frivillige altså noget, som det offentlige ikke kan. Og det er en helt rigtig beskrivelse af frivilligheden - og af foreningslivet, som jo i høj grad bygger på frivillighed. Frivilligheden og foreningslivet, som vi kender det fra den nordiske model, gror fra bunden. Det handler om mennesker, der går sammen, fordi de har en interesse, de vil varetage, det være sig kulturel, social, idrætslig eller anden - en interesse, som de selv definerer. De ønsker desuden at være selvforvaltende og fri af offentlig styring og - som en frivillig i et kulturelt samråd har udtrykt sig - er

det "nærmest anarkistisk" at være frivillig. Derfor er det en stor misforståelse, når kommunerne tror, at de kan rekruttere frivillige, som de rekrutterer andre medarbejdere, og når en regering tror, at den kan lave en målsætning for, hvor mange frivillige, der skal være om nogle år og i hvilken grad, man vil bruge de frivillige. Sat på spidsen kan man tilføje, at de frivillige ikke er til salg, for hvis de mister det, der netop har motiveret dem til at blive frivillige, er der ingen tvivl om, at frivilligheden flytter sig til et nyt område, der således vil blive parallelsamfund til den eksisterende frivillighed. Som idrætsforskeren Morten Mortensen skriver i sin ph.d. afhandling "Idræt som kommunal velfærd", er frivillighedsbegrebet et "yderst komplekst samspil med individets og samfundets behov for et fristed - en mulighed for her og nu at være sammen af emotionelle grunde".

MEST FOR PENGENE

I Danmark blev ansvaret (og midlerne) for frivillighedsåret lagt i hænderne på Socialministeriet >

> - måske meget forståeligt ud fra den betragtning, at man ofte associerer frivillighed med det sociale område, men måske lidt uforståeligt for de mange frivillige inden for andre områder, som det kulturelle, idrætten og det humanitære. Der blev dog i mindre omfang fra Socialministeriets side fulgt op på den "manglende" repræsentation, og repræsentanter for andre ministerier blev indkaldt, ligesom Ministeriet nedsatte en følgegruppe, hvor andre NGO-områder end det sociale fik en plads - bl.a. Kulturelle Samråd i Danmark. Men af de midler (100 mio. kr. over 4 år), der blev afsat til projektet, er dog kun meget lidt tilfaldet andre områder end det sociale, og man kan have en mistanke om, at politikerne mener, at netop på det sociale område får man "mest for pengene". De tiltag, der har været i anledningen af frivillighedsåret, drejer sig fra lovgivernes side i høj grad om at få løst sociale opgaver, mens frivillighedsbegrebet, som det kendes blandt frivillige og i foreningsliv, er ikke blevet taget alvorligt. I stedet er frivilligheden blevet gjort instrumentel og degraderet til ulønnet arbejdskraft.

KULTURENS FRIVILLIGE

Det kulturelle område kan måske prise sig lykkelig over, at politikerne ikke i samme omfang har haft de instrumentelle briller på over for deres indsats. Men det handler måske mere om, at den kulturelle del af civilsamfundet slet ikke bliver set, ikke er en del af frivillighedspolitikken og slet ikke en del af kulturpolitikken, som man ser det i mange andre lande i EU. Det drejer sig ellers om vigtige aktiviteter, hvor de frivillige organiserer, koordinerer, arrangerer, formidler m.v. Ud over at være en stor del af livsindholdet for mange mennesker, betyder det også et mylder af kulturaktiviteter og kulturtilbud rundt om i landet til glæde for store dele af befolkningen.

FRIRUM

Der er dybest set ingen forskel på de forskellige typer af frivillighed, man ser inden for det sociale, det kulturelle, det idrætslige osv. Frivilligheden tager udgangspunkt i den enkeltes "projekt", i det frisatte menneske og i selvvalgte fællesskaber - fællesskaber, hvor man ikke kun er hovedpersonen i sit eget liv, men tillige formår at fokusere på det (selvvalgte) fælles i konstruktive aktiviteter. Og foreninger og frivillige netværk er læringsarenaer, hvor man får en større indsigt i de politiske

prioriteringer og strategier, hvor man udvikler demokratisk kompetence bl.a. gennem arbejder med det nære og ved at lære at se større sammenhænge. Ved at være frivillig får man et indgående kendskab til sin egne resurser og sig selv som menneske og medmenneske.

ENGELSKE TILSTANDE

Erfaringer fra udlandet viser, at det kan give bagslag, når stat og kommune forsøger at styre frivilligheden. Det ses bl.a. i to britiske rapporter om konsekvenserne af statens indsats på frivillighedsområdet. De viser, at indblanding fra myndighedernes side kan betyde, at incitamentet til at deltage i frivilligt arbejde er væk, hvis de frivillige føler, at det mere er et offentligt foretagende end et frivilligt. Lars Skov Henriksen, der forsker i frivillige organisationer og frivilligt socialt arbejde på Aalborg Universitet, advarer da også om, at vi i Danmark kan gå hen og få engelske tilstande, hvis det ender med en afskaffelse af armlængdeprincippet.

FESTTALER OG REALITETER

Frivillighedsåret giver god mulighed for at fokusere og diskutere frivilligheden og foreningslivet. Fra politisk hold må man bl.a. indse, at man begår en stor fejl ved ikke at se på frivillighed og foreningsliv som et frirum for mennesker, som stat og kommune skal understøtte, men ikke blande sig i. For hvis man lader være med at blande sig, vil det måske vise sig, at "outputtet" bliver større, end hvis man forsøger at styre. Men endnu er der alt for mange festtaler og alt for lidt realitet bag den politiske dagsorden, når det drejer sig om at prioritere civilsamfundet højt i det danske samfund. <

EKSEMPLER PÅ KULTURENS FRIVILLIGE

HENVISNINGERNE I PARENTESER TIL LANDSFORENINGERNES WEBSIDER:

- **MUSIKFORENINGER**, som arrangerer professionelle koncerter.
- **TEATERFORENINGER**, som arrangerer professionelle forestillinger. (www.dk-teaterforeninger.dk)
- **KUNSTFORENINGER**, som arrangerer professionelle kunstudstillinger. (www.sdkunst.dk)
- **KULTURELLE SAMRÅD**, hvor det lokale samråds frivillige danner fællesskab og repræsenterer de kulturelle foreninger i kommunen som politisk talerør. (www.kulturellesamraad.dk)
- **LOKALE RADIO- OG TV-STATIONER** (www.slrtv.dk)
- **FILMKLUBBER** (www.danskefilmklubber.dk)
- **LOKALE BEVARINGSFORENINGER** (www.byogland.dk).
- **KULTURHUSENE** (www.kulturhusene.dk)
- **FESTIVALER** (Se fx www.roskilde-festival.dk)
- **MUSEUMSFORENINGER** (www.sammus.dk)
- **LOKALARKIVER** (www.danskearkiver.dk)
- **SAMT ALLE DEM**, der er frivillige inden for amatørkulturen - som bestyrelsesmedlemmer, kursusarrangører, lærere, ledere m.v. (fx www.akks.dk, www.dats.dk og www.danskamatormusik.dk)

I forbindelse med Hustræf 2011 gennemførte Kulturhusene i Danmark en mindre internet-baseret undersøgelse om medlemmernes forhold til begreber som brugerinddragelse og brugerindflydelse. Tendensen viser, at der generelt er tilfredshed blandt medarbejderne, men plads til forbedring. Her følger en hurtig opsamling på de vigtigste tendenser i undersøgelsen.

BRUGER- INDDRAGELSE

– en spørgeskemaundersøgelse

Ud af 32 besvarelser svarede 12 huse, at de ikke arbejder med en egentlig formuleret strategi eller metode i forhold til brugerinddragelse.

32 ud af foreningens 80 medlemshuse besvarede undersøgelsen, og heraf var de 19 kommunale huse. Overvægten af kommunale huse i undersøgelsen understøtter et indtryk af, at der er en stigende tendens til, at kulturhuse kommunaliseres eller at nye huse etableres som kommunale huse fra starten.

FORMEL ELLER UFORMEL INDFLYDELSE?

I undersøgelsen fokuserede vi bl.a. på formel kontra uformel indflydelse. Der viste sig en tendens til, at brugerne i mindre grad er repræsenteret i bestyrelser i kommunale huse og i det hele taget har en mindre grad af formel indflydelse via repræsentation i eks.v. bestyrelser og styringsgrupper. Dette

opleves dog ikke nødvendigvis som et problem, idet de fleste vurderer, at den uformelle indflydelse er lige så vigtig eller endda vigtigere end den formelle. Kun fire ud af 32 angiver, at formel indflydelse har størst reel betydning for brugerne. Et hus uddyber således, at de har erfaring for, at deres brugere foretrækker den daglige dialog og ad hoc beslutninger frem for at skulle deltage i diverse formelle fora.

BRUGERRÅD, ARBEJDSGRUPPER OG HUS-MØDER

Samtidig afslørede undersøgelsen, at den formelle indflydelse rækker langt ud over repræsentation i husets bestyrelse, idet 17 ud af de 32 svarer, at brugerne har formel indflydelse gennem andre kanaler. Der opereres således med mange variationer som brugerråd, selvstyrende værksteder, udvalg, arbejdsgrupper, hus-møder mv. Men endnu en gang afslører undersøgelsen, at brugen af andre brugerinvolverende beslutningsorganer er mindst hos de kommunale huse.

Derudover er det interessant, at hele 30 ud af 32 angiver, at deres brugere har indflydelse på konkrete aktiviteter, der således er topscorer på listen over indflydelsesområder. I kulturhusenes selvopfattelse er det således klart, at brugerne sætter deres tydelige præg på aktiviteterne. 19 angiver da også husets kulturelle profil som et indflydelsesområde, mens 13 giver udtryk for, at brugerne har indflydelse på husets drift.

GENEREL TILFREDSHED

Generelt opleves brugerindflydelse som en positiv størrelse i det daglige arbejde, og det er svært at få øje på nogen negative bi-effekter ved at have brugerne med på råd. Mens 2/3 er tilfredse med niveauet for brugernes indflydelse i huset, mener 1/3, at brugerne har 'lidt for lidt' eller 'for lidt' indflydelse. Arbejdet med at øge samarbejdet med brugerne er derfor noget, som ligger højt på ønskelisten mange steder.

UNGE EN MANGELVARE

Til gengæld er der også brugergrupper, som savnes i husene, og her er det slående, at rigtig mange svarer "de unge". At de unge er en mangelvare i mange huse, blev et af omdrejningspunkterne for den videre diskussion i workshops på hustræffet, og gav efterfølgende afsæt til, at Kulturhusene i Danmark fulgte op på problematikken ved at invitere til et seminar om inddragelse af unge med antropologen Tine Sønderby. (se artikel side 21)

Undersøgelsen ligger som powerpoint slides i Det Gode Hus på vores hjemmeside www.kulturhusene.dk <

GF2011

Den 26. maj samledes repræsentanter fra 15 kulturhuse i Borgerforeningen - Kulturhus Svendborgs smukke Guldsal til Kulturhusene i Danmarks generalforsamling.

Som noget nyt i forhold til de foregående år, havde bestyrelsen i år valgt at afholde den årlige generalforsamling på hustræffets første dag, og selvom der i modsætning til sidste år ikke var nogen større omvæltninger på dagsordenen, var der et pænt fremmøde.

STATSLIG OG KOMMUNAL KULTURPOLITIK

Foreningens formand, Jan Mols, fremlagde bestyrelsens beretning fra året der gik, som frem for alt har handlet om at sætte kulturhus-området på det politiske landkort. Først gennem et visionsseminar i november 2010, hvor der blev taget hul på en debat omkring en fremtidig statslig politik for kulturhusene. Siden gennem 8 kulturpolitiske debatter fordelt over hele landet, hvor nogle af Folketingets mest markante kulturpolitiske ordførere tårnede sammen med lokale politikere til en diskussion af bl.a. forholdet mellem statslig og kommunal kulturpolitik.

POLITISKE VISIONER FOR KULTURHUSENE

De arrangementer har både været en øjenåbner for politikerne og samtidig bragt foreningen meget tættere på en afklaring af, hvilke politiske mål, der skal arbejdes frem imod. I årets handlingsplan havde bestyrelsen derfor valgt fortsat at prioritere det politiske arbejde, og på generalforsamlingen vedtog man således at "bestyrelsen vil følge op på det forgangne års politiske arbejde og vil - uanset udfaldet af det kommende folketingsvalg - formulere klare politiske visioner for kulturhusene og det lokalt forankrede kulturliv. Vi vil arbejde for oprettelse af en søgbar fond målrettet det brede kulturliv, for direkte støtte til lokalt forankrede kulturhuse, udviklings- og

forskningsmidler målrettet det lokalt forankrede kulturliv samt øget tilskud til landsforeninger på området."

VALG TIL BESTYRELSEN

Generalforsamlingen afsluttedes med valg til bestyrelsen. Ruth Morell fra Huset i Aarhus, Jakob Kwederis fra Huset i Magstræde og Peter Ørting fra Vollsmose Kulturhus var på valg og havde alle ønsket at genopstille. Til gengæld havde Gordon Rasmussen fra Skovlunde Medborgerhus ønsket at udtræde af bestyrelsen, og der skulle derfor vælges et bestyrelsesmedlem for resten af valgperioden, dvs. 1 år. Bestyrelsen foreslog Charlotte Pedersen fra KulturØen i Middelfart til denne post. Alle de fire opstillede kandidater blev efterfølgende valgt, og efter generalforsamling så bestyrelsens sammensætning således ud:

Jan Mols, formand, Tobakken i Esbjerg
Jakob Kwederis, Huset i Magstræde
Peter Ørting, Vollsmose Kulturhus
Ruth Morell, Huset i Aarhus
Caroline Palsby, Christianshavns Beboerhus
Dorthe Eren, Karens Minde Kulturhus
Charlotte Pedersen, KulturØen i Middelfart

Som suppleanter valgtes **Niels Jacobsen**, Korsør Medborgerhus og **Elisabeth Tramm**, Medborger- og Aktivitetshuset KROEN i Glumsø. Bestyrelsen har siden konstitueret sig med Caroline Palsby som næstformand og Dorthe Eren som kasserer. Foreningen vil gerne takke Gordon Rasmussen for hans indsats i bestyrelsen og ønsker ham god vind fremover! <

FLERE BESPARELSER I ÅRHUS

I begyndelsen af 2011 blev det besluttet at spare halvdelen af udgifterne til de ansatte i de små Huse i Århus – også kaldet beboerhusene. Allerede inden disse besparelser er gennemført i praksis, sendes så et nyt spareforslag i høring, der kort og brutalt foreslår alle udgifter til de såkaldte Husmænd sparet væk.

Konsekvensen af en sådan besparelse er jo forudsigeligt nok en lukning af de berørte huse – i hvert fald i den forstand, vi kender dem i dag. Historisk set har forvaltningen i Århus gennemført mange undersøgelser, evalueringer og analyser af aktiviteterne i Beboerhusene i Århus, og de har alle vist, at disse tjener væsentlige sociale og kulturelle formål i lokalområderne. Alligevel er alt dette tidskrævende og ofte hundedyre konsulentarbejde kun mundet ud i besparelser på området.

Da det for godt og vel 3 år siden blev besluttet at overflytte beboerhusene fra kulturområdet til Sport og Fritid, skete det med mange forsikringer om, at det intet havde at gøre med økonomi eller sparehensyn, og at alle bekymringer i den retning var ubegrundede. Men netop den nye forvaltningsmæssige placering var, i forslaget fra januar 2011, det eneste argument for en 50 % nedskæring på området. Nu følges dette forslag så op af endnu et spareforslag, der foreslår fjernelse af hele tilskuddet til ansatte i beboerhusene.

KHiD og Beboerhusene har afgivet hørings-svar vedr. de nye spareforslag, og vi håber, at vi sammen med lokale kræfter kan få overbevist medlemmerne af Århus byråd om, at de foreslåede besparelser er urimelige og uhensigtsmæssige og at konsekvenserne af de besparelser, der i kroner og ører må siges at være meget beskeden, er uforholdsmæssigt store.

Husfolk og andre, der vil støtte op om beboerhusene, er velkomne til at kontakte KHiD. <

” Det er vigtigt, at vi ikke lukker os om os selv. Passer på, vi ikke bliver for meget en familie. Prøver selv at være brugere i et andet hus”

SÅDAN FÅR VI BRUGERINDDRAGELSEN TIL AT VIRKE

Brugere med stort B er noget af det, kulturhusfolk virkelig ved noget om. Alle kulturhuse har erfaringer med brugere, hvad enten det er som foreningsaktive borgere, publikummer eller kulturelle projektmagere. Hvilke erfaringer og hvilke strategier og fremtidsvisioner, der arbejdes med, afhænger dog både af størrelse, økonomisk formåen og kulturel profil, og der er derfor meget, kulturhusfolk kan lære af hinanden. Derfor var det også helt naturligt, at flere af årets oplægsholdere var hentet af egne rækker.

”SE PÅ DE FOLK DER KOMMER IND AD DØREN”

Fra Kulturhuset på Islands Brygge (KIB) fortalte den tidligere leder Jakob Kwederis (der nu er leder af Huset i Magstræde) og projektleder Jeppe Lajer, om de tiltag, de har gjort i KIB for at få områdets borgere mere på banen. Et af de råd, de kunne give videre, var at kigge på befolkningssammensætningen i lokalområdet og indrette sine tilbud efter det: ”Man kan vente på at få lavet en demografisk undersøgelse, men man kan også kigge ud ad vinduet eller se på de folk der kommer ind ad døren. På Bryggen ændrede befolkningen sig, så man gik fra at være et gammelt arbejderkvarter til et område med familier med børn. Så vi tænkte: Måske skal vi ikke lave de store ungdomskoncerter lige nu, men børnekultur”, fortalte Jakob Kwederis.

Derudover forsøger de ansatte at spille på flere tangenter i arbejdet, og man har således både oprettet en tænketank med særligt inviterede deltagere, holdt open space møder og lavet video-blogs på nettet - samtidig med at man er i daglig kontakt med brugerne, forholder sig lyttende og indtager en faciliterende rolle. I sidste ende handler det lige så meget om at finde noget at mødes omkring, som både brugerne og de ansatte brænder for. En af husets største succeser er en årlig brugerinitieret nytårskur, der tiltrækker op mod 1000 mennesker, som primært kommer for at møde hinanden og få talt sammen.

Årets hustræf fandt sted i Borgerforeningens smukke nyrestaurerede Guldsal

SUPERBRUGER ELLER CAFÉBRUGER?

For at have nogle pejlemærker og få ord og perspektiv på den store gruppe mennesker, der passerer gennem huset, har Jeppe Lajer forsøgt at inddele husets brugere i nogle kategorier. Der er fx ”superbrugeren”, der kan være en repræsentant for en lokal forening, ”erhvervsbrugeren”, der kommer for at holde møde i huset, ”den ekspressive bruger”, fx en musiker der optræder og ”cafébrugeren”, hvis rolle siger sig selv, og der kan findes flere endnu. Gruppeinddelingen bruges kun som arbejdsredskab og kan varieres fra hus til hus.

GODSBANEN KOMMER

Huset i Aarhus var repræsenteret ved dets leder, Ruth Morell, og specialestuderende Kasper Mecklenborg. De fortalte om den lange, men spændende og overvejende positive, proces frem imod etableringen af et stort kulturelt center, hvor mange af byens kulturinstitutioner- og organisationer samles under én hat på det gamle banearial Godsbanen. Når Godsbanen åbner omkring 1. januar 2012, vil det bl.a. være organiseret med et ”Godsbaneråd” bestående af 15 repræsentanter, heraf 5 ”almindelige” brugere; en organisationsform, >

Kulturhuse og brugere hører sammen. De to ting er umulige at skille ad - og heldigvis for det. Af samme grund er emner som brugernes indflydelse og inddragelse evigt aktuelle. Derfor havde deltagerne også masser af input til årets emne på hustræf: brugerinddragelse, brugerindflydelse og brugerdreven innovation.

> som er skabt nedefra, og som er tænkt som et fleksibelt organ, der skal kunne forandre sig over tid.

EN SUND SKEPSIS

Blandt de mange erfaringer man har gjort sig med at involvere både kommunen, organisationerne og de lokale borgere i arbejdet, har der meldt sig et stort og væsentligt spørgsmål, nemlig: Er borgerinddragelse for borgerne eller kommunens skyld? En aktuel problematik, som også andre brugerinddragende organisationer, institutioner, virksomheder og myndigheder kan og bør stille sig selv undervejs. I den løbende evaluering af arbejdet havde de involverede nemlig gjort sig den tankevækkende erfaring, at folk havde svært ved at forholde sig til processen, før de kendte resultatet. Et sundt tegn på, at borgerne er naturligt på vagt overfor at blive brugt i et skin-demokrati til at legitimere eller camouflere politiske beslutninger, der for længst er truffet. Her op til indvielsen er der dog ”thumbs up” til processen omkring Godsbaneprojektet fra de involverede parter, der nu alle glæder sig til at leve idéerne ud i praksis.

DE EFTERTRAGTEDE UNGE

En del fokus blev dog hurtigt rettet mod inddragelsen af de unge, som er den gruppe, mange kulturhuse har mindst tag i. At få en ny generation ind i kulturhusene er et naturligt mål for mange af husene. Derfor var der stor interesse for antropologen Tine Sønderbys oplæg om hendes arbejde med unge i projektet ”Unge til mikrofonen” i Rødovre. Selvom projektet primært var et boligsocialt projekt, er udgangspunktet for arbejdet med de unge det samme som i husenes kulturelle projekter. Hun kunne derfor give nogle helt konkrete, praktiske råd om, hvordan man bedst inddrager og fastholder de unge. Hun anbefalede blandt andet, at man lader sig introducere til de unges netværk via nogle nøglepersoner, og at man tager udgangspunkt i individet, selvom det er tidskrævende.

Deltagerne kunne besøge Kulturhuset Harmonien og spillestedet Harders og samtidig opleve en snert af den årlige klovnefestival.

stitution. I cross-over feltet mellem det kulturelle og det sociale ligger der til gengæld nogle muligheder for de unge, som ikke er så skolede eller dygtige til at argumentere, men som måske kan udtrykke sig gennem en film eller et andet medie. Hun pegede også på, at nutidigt demokrati ikke alene handler om styreform og muligheden for at diskutere samfundsmæssige problemstillinger, men at det i vore dage er nødvendigt at kunne fremføre sin sag i offentligheden og vide, hvordan man bryder igennem mediemuren. Tine Sønderbys oplæg vakte så megen genklang, og affødte efterfølgende så stor interesse for at gå i dybden med dette emne, at der var grobund for at arrangere et seminar med hende. Læs mere om dette på side 21.

AFGIV MAGTEN

Som afslutning på hustræf arbejdede de mange deltagere i workshop med forskellige spørgsmål, der bragte flere positive erfaringer og konkrete anbefalinger til, hvordan man kommer sine brugere i møde, frem i lyset: at anerkende værdien af opsøgende arbejde, finde frem til nogle ”first movers” der kan trække flere med sig, at lave alternativer til de klassiske mødestrukturer, at lave gør-det-selv arrangementer eller måske bare byde på en bid mad. Især når målgruppen er de unge, er det en gennemgående erkendelse, at man som kulturhus er nødt til at slippe kontrollen, afgive noget af sin magt og overlade styringen til de unge selv. Som eksempel fortalte deltagere fra Kraftverket og Kultur Valby om deres store årlige udsættelse udstilling Galore, der især tiltrækker de unge kunstnere. De har haft succes med at give de unge næsten frie hænder, samtidig med at de kan få rådgivning samt en mindre økonomisk håndsrækning på 500 kr., hvis de vil lave nyproducerede ting. Til gengæld har man måttet sluge et par kameler undervejs - som fx da der pludselig var hængt en cykel op på væggen med store skruer i den netop renoverede foyer i Valby Kulturhus. Se i øvrigt billedreportagen fra årets Galore på side 14-15.

At give maximal frihed inden for en minimal ramme, der primært skal sikre, at lovgivningen overholdes, er både en positiv erfaring og en målsetting for mange, og det var en udbredt opfattelse, at det ofte ikke er så farligt at give los. Som en deltager udtrykte det i næsten poetiske vendinger med henvisning til et forsøg i Holland, hvor man har fjernet fortøve og afmærkninger fra vejene: Så tager man hensyn. Hvis bare alle ved hvor vejen er. < vs!

”Det gælder om at finde nogle first movers, der tør lave arrangementer - så kommer de andre også”

Ved den afsluttende middag skiftede Den Gyldne Skovl logi fra Bolsjefabrikken på Nørrebro i København til Borgerforeningen i Svendborg, der fik prisen for det store arbejde med at gøre Borgerforeningen til et moderne kulturhus. Skovlen vendte således hjem til Svendborg - byen, hvis borgmesterkontor den oprindeligt blev stjålet fra - og som en lille krølle på årets prisuddeling, havde skovlens ophavsmand og nuværende rektor for filmskolen, Poul Nesgaard, sendt en lille yderst typisk og finurlig video-hilsen. Den kan ses på Kulturhusenes facebookprofil.

KAN ET KULTURHUS VÆRE BÅDE PROFESSIONELT OG BRUGERINDDRAGENDE?

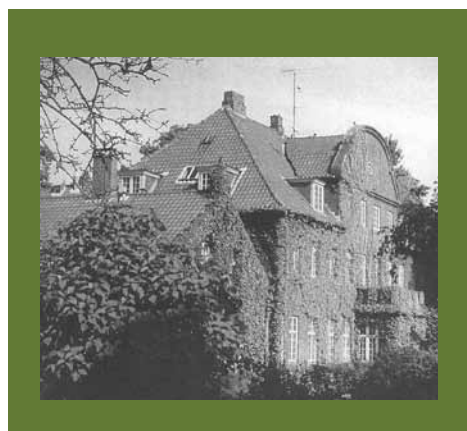
Vi har netop afleveret specialet ”Brugerengagement i Kulturhuset - en undersøgelse af forholdet mellem organisation og brugerengagement i Karens Minde Kulturhus” på Roskilde Universitet i fagene Socialvidenskab og Performance-design. Vi vil her gerne påpege, at artiklens synspunkter er vores egne, men vi håber at I ude i kulturhusene kan nikke genkendende til nogle af vores konklusioner.

Af Jakob Hedegaard og Gitte Hass Nielsen

Specialet har været en undersøgelse af sammenhængen mellem kulturhusets organisering og brugerengagement med udgangspunkt i Karens Minde Kulturhus i Sydhavnen i København. Vi har desuden undersøgt Kulturstationen Vanløse og Kulturhuset Islands Brygge for at have et sammenligningsgrundlag. De tre kulturhuse hører under Københavns Kommune og er dermed underlagt de her gældende regler på området. Vi er bevidste om, at der kan forekomme forskelle kommunerne imellem.

ER KRAVENE OM PROFESSIONALISERING OG BRUGERINDDRAGELSE FORENELIGE?

Det kan virke paradoksalt, at kulturhusene skal være professionelle og samtidig inddrage brugerne i planlægningen. Dette skal forstås således, at vi ser en tendens til, at kulturhusene i høj grad bliver professionaliseret gennem den virksomhedstankgang, som kulturhusene i stigende grad underlægges. Det kommer bl.a. til udtryk gennem den egenfinansiering kulturhusene skal stå for, fx gennem udlejning af lokaler. Fokus på finansiering tager tid for medarbejderne, hvilket i sidste ende betyder mindre tid til at skabe forskellige aktiviteter, der kan fremme brugerengagementet i kulturhuset. Dermed bliver kulturhuset afhængig af stærke frivillige kræfter i og omkring kulturhuset, som kan skabe de brugerinddragende arrangementer. Men hvad sker der, hvis et kulturhus ikke allerede har en god kontakt til lokalmiljøet og frivillige kræfter, hvis der ikke er tid til at fokusere på at skabe de gode samarbejdsrelationer med brugerne? Vi ser det som problematisk, at der i den tankegang,

hvor kulturhuset opfattes som en virksomhed, ikke afsættes plads til at varetage de projekter, som skal skabe brugerinddragelse, fordi kulturhuset har travlt med at prioritere indtjening, der skal sikre selve kulturhusets økonomiske eksistensgrundlag. Sat på spidsen kan man sige, at formålet med kulturhusene fra politisk side tilsyneladende er, at de skal undergrave sig selv ved at uddanne borgerne/brugerne til selv at kunne udføre det arbejde, der bliver varetaget af de ansatte i kulturhusene gennem brugerinddragelse. Og her mener vi, at det kan være et problem, at kommunen både kræver og generelt arbejder for, at brugerne skal aktiveres og samtidig være drivende kræfter i kulturlivet.

LOKAL FORANKRING OG KULTURHUSET SOM ET TREDJE STED

Vi bemærkede, at noget af det, der er vigtigt for mange kulturhuse, er at have opbakning i lokalområdet, som medfører en lokal forankring. Spørgsmålet er, om brugerinddragelsesprojekter nødvendigvis styrker den lokale forankring af kulturhusene. Begrebet det tredje sted er hentet hos den amerikanske sociolog Ray Oldenburg og defineres som et sted, som ikke er hjem (det første sted), og ikke er arbejde (det andet sted), men et tredje sted, der fungerer som et hjem uden for hjemmet. Det tredje sted er åbent for alle, og her bliver man ikke bedømt efter indkomst eller status i samfundet, men kan indgå i et fællesskab, der handler om, hvem man er som person. På det tredje sted kan man ofte møde personer, der ikke ligner dem, man møder på arbejde eller hjemme. Et tredje sted har sine stamgæster, som er med til at karakterisere stedet gennem det fællesskab og den omgangstone, der er imellem dem. Den væsentligste aktivitet på det tredje sted er samtalen, selvom det tredje sted ofte er et sted, der på overfladen har et andet formål – en boghandel, en bar, en café, et kulturhus etc. Det tredje sted er med til at styrke lokalsamfundet, fordi det fungerer som et mødested, der er åbent for alle. Her kan der foregå politiske debatter, fællesspisning, fester og et utal af andre arrangementer, som i sidste ende skaber en social oplevelse for deltagerne. Dermed bliver det, der gør det tredje sted til et sted, der styrker lokalmiljøet, at det tredje sted danner rammen om sociale fællesskaber. >

Jakon Hedegaard og Gitte Hass

> LOKAL FORANKRING EN AFGØRENDE KVALITET

En væsentlig pointe i vores undersøgelse er, at kulturhusene har betydning for det lokalsamfund, de er en del af. Denne lokale forankring er netop det, der gør kulturhusene til en unik størrelse og understreger, hvilke muligheder, der er i kulturhusene. Kulturhusene kan fungere som en form for tredje steder, og denne funktion, mener vi, er væsentlig for kulturhusene, fordi det adskiller dem fra andre kulturinstitutioner, der eksempelvis fokuserer mere på at skabe profit. Kulturhusene har netop muligheden for at skabe en lokal forankret kultur gennem sin rolle som et sted, der er åbent for alle og ikke kun i forbindelse med bestemte arrangementer. Vi mener, at det er denne kvalitet, der gør kulturhusene til lokale samlingssteder, der styrker det omkringliggende lokalmiljø. Men som sagt mener vi, at der er et problem mellem kulturhuset som en professionelt styret institution og som en lokal forankret institution. Den professionelle styring stiller krav til de oplevelser, der udbydes af kulturhuset og har interesse i et bredt publikum, der ikke nødvendigvis er lokalt forankret. Den lokalt forankrede institutionstanke sætter fokus på et hus, der har et velfunderet frivilligt engagement i lokalområdet, hvor kulturhusets primære funktion er at skabe social integration i forhold til brugerne, her kan kulturhuset forstås som et tredje sted.

ER DER PLADS TIL AT FEJLE?

Det er i dette spændingsfelt mellem det professionelle og det frivillige, vi mener, der opstår et paradoks, for hvis aktiveringen af frivillige eller lokale brugere er et væsentligt mål, så vil der nødvendig-

vis opstå situationer, hvor projekter eller arrangementer vil fejle eller på anden måde vil bære præg af ikke at være et professionelt sammenskruet arrangement, fordi de frivillige kræfter netop ikke er professionelle og ikke nødvendigvis besidder de samme kompetencer som professionelle – og desuden heller ikke skal besidde de samme kompetencer. Hvis brugerne selv skal arrangere de begivenheder, der skal foregå i kulturhuset, bliver brugerne også nødt til at drage deres egne erfaringer. Så spørgsmålet er, om der er plads til den form for oplevelser i et professionelt organiseret kulturhus, og om et sådant kulturhus har behov for den form for brugerinddragelse.

KRAVET OM SELVFINANSIERING OG UDLICITERING MODARBEJDER LOKAL FORANKRING

I forlængelse af dette er den selvfinansiering, som eksempelvis Karens Minde Kulturhus skal foretage, et andet problem, idet der bliver brugt meget tid på at finde penge til at drive kulturhuset. Det skal ses i forhold til, hvorvidt der er tid til både at inddrage nye brugere i kulturhuset samtidig med, at der skal bruges tid på at håndtere de udfordringer, der er ved at søge ekstern finansiering samt varetage kontakter til kunstnere og lignende, der skal optræde i eller på anden måde bruge kulturhuset. Dertil kan cafeen nævnes som et vigtigt aspekt i forhold til kulturhuset som tredje sted. Cafédriften i Københavnske kulturhuse kræves udliciteret, men vi mener ikke, at udliciteringen af cafeerne i kulturhusene er med til at skabe en god dynamik i forhold til selve organisationskulturen. Cafeen er et vigtigt omdrejningspunkt i et kulturhus. I alle de tre kulturhuse vi har undersøgt, har cafeen haft en

vigtig betydning for kulturhusets sociale rum, og desuden spiller cafeen også ofte en rolle i forhold til arrangementer i kulturhuset.

PERSPEKTIVET

Den mest interessante opdagelse i forhold til kulturhusene er, at organiseringen egentlig ikke har ret meget med brugerengagementet at gøre, men at det handler meget om, hvordan mødet mellem kulturhus og bruger forløber. Hvis kulturhuset skal være et professionelt styret hus, vil opgaver og især løsninger af udfordringer bære præg af denne generelle professionalisering. Det, vi mener, der kan ske ved denne form for styring, er, at der ikke sker nytænkning omkring løsningerne af de udfordringer, de forskellige kulturhuse står foran. Det samme gælder for et kulturhus med fokus på lokal forankring, hvor problemerne i forhold til brugerengagement kommer til at omhandle, hvordan hele organisationskulturen kommer til at forholde sig til den kommunale politiske retorik samt den sammenligning, der foregår kulturhusene i mellem.

Det er et problem i forhold til den politiske agenda om at skabe brugerinddragelse, idet kommunens forvaltning efterhånden har erkendt, at system og borger er ret langt fra hinanden. Hvis kulturhusene skal arbejde med brugerinddragelse, kræver det en bedre politisk og kommunal forståelse af, hvordan brugernes engagement fungerer samt en bedre forståelse af, hvad kulturhusene helt præcist vil og skal i forhold til en hverdag, hvor ord som oplevelsesøkonomi, brugerinnovation og frivillighed hersker. <

TEMA: UNGE- KULTUR

Det er ikke nogen nyhed, at de unge er en gruppe, man i kulturhusene gerne vil satse på. Det gælder både i de huse, hvor de unges kultur allerede bobler og syder og er en integreret del af husets profil, og i de huse, hvor det kniber lidt mere med helt at få tag i netop denne gruppe.

På årets hustræf og seminar i maj blev det også endnu engang bekræftet, at der er et stort ønske i kulturhusene om at videreudvikle den måde, man inddrager de unge på.

Derfor sætter vi i dette nummer af Kulturhusene.dk fokus på de unges kultur. Efter et meget vellykket oplæg på hustræf med antropologen Tine Sønderby, lykkedes det at afholde et seminar med hende, hvor deltagerne havde mulighed for at gå lidt mere i dybden med, hvilke redskaber man kan bruge, når man ikke bare vil lave aktiviteter for unge, men også vil inddrage dem mere aktivt i projektarbejde. For alle dem, der ikke havde mulighed for at deltage, viderebringer Tine Sønderby her i bladet nogle af de debatter og erfaringer, der kom ud af dagen. Samtidig lægger vi op til nyt samarbejde omkring netop de unge i kulturhusene og skitserer planerne for et helt nyt projekt. Som inspiration kan man også læse om det tre-årige unge-projekt, man har kastet sig ud i i Culthus på Falster med støtte fra Børnekulturens Netværk. I to artikler om hhv. konferencen Think Space arrangeret af Givrum.nu, og Bolsjefabrikken kampagne for at blive herre i eget hus, sætter vi fokus på både de positive energier og problemstillinger, der er forbundet med at være upcoming kunstner/kulturskaber. Og endelig bringer vi en fotoreportage fra den store kunsthøjsfest Galore i Valby, der er en unik platform for unge mellem 15 og 35 år, og som hvert år præsenterer en overflod af nye og vilde kunstneriske udtryk. <

GALORE

Fotos: Yamine Bezzahra og Rasmus Osterhammel

Galore er en stor, uzensureret kunsthøjsfest, som de sidste fire år er blevet afviklet i området i og omkring Valby Kulturhus, Kraftverket og Toftegårds Plads. Den tiltrækker i høj grad unge kunstnere på vej, som udover at have en åben platform for deres kunst også har mulighed for at få rådgivning og et mindre beløb i økonomisk støtte, hvis de vil producere nye værker direkte til udstillingen.

Over 100 kunstnere udstiller deres værker på Galore, som varer 3 dage. På dette års udstilling kunne man desuden, som noget nyt, opleve en række graffiti-kunstnere "live-male" 100 meter væg på Toftegårds Plads. Vi præsenterer her en lille fotoreportage fra årets Galore og har i den forbindelse stillet projektleder og kurator, Peter "Bizk" Andersen, 5 hurtige spørgsmål om festivalen:

HVAD ER DET FEDESTE VED GALORE?

Mangfoldigheden, Galore er en udstilling for alle. Hvorvidt du er professionel eller nybegynder i miljøet. Det er fedt at se den diversitet i værker, som udfolder sig lige foran næsen på en.

HVILKET KUNSTVÆRK HAR OVERRASKET DIG MEST?

Jens Tonis værk KlodsMajor. Det var imponerende at se, at det lykkedes til sidst. Til trods for at værket mødte store udfordringer i processen. Vejr og vind, leje af lift, påklistering af folie i 3 farver, tidsnød og alligevel formåede tårnet at stå klar til sidst, ironisk nok for at blive væltet!

HVAD VIL DU HUSKE BEDST FRA GALORE 2011?

Jeg vil helt klart huske fællesskabet og den summende lyd af trivsel. De mange og alsidige mennesker med et smil på læben, som alle bidrog med et enormt ejerskab og en kæmpe lyst til at løfte i flok.

HVAD BIDRAGER GALORE MED, SOM MAN IKKE KAN FÅ ANDRE STEDER I BYEN?

Galore er unik, da tilmeldingen til udstillingen er åben. Der foregår ingen udvælgelse baseret på kvalitetskriterier, eller tages gebyr for at deltage. Så vi er et alternativ til mere etablerede udstillinger som f.eks. forårs og efterårsudstillingen. Og dermed en glimrende mulighed for at prøve kræfter med at udstille for første gang. Det er den ramme, vi prioriterer højest, og vi lægger meget energi i at skabe de bedste vilkår for de deltagende kunstnere.

ER DER NOGET DU GERNE VIL LAVE OM TIL NÆSTE ÅR?

Jeg vil gerne satse mere på installationskunst. Galore bliver hurtigt fyldt op til randen med billedkunst og foto, men jeg ser en værdi i at man arbejder med kulturhuset som ramme og derfor installerer sin kunst mere end blot hænger billeder op på væggene. Så jeg vil gerne udfordre folk mere til næste år. Generelt sker der altid ændringer på Galore, og vi håber derfor, at vi kan komme op med endnu flere overraskelser til næste år. <

Gruppen "da mental vaporz" står bag det store vægmaleri.

En del af programmet for Think Space fandt sted i den store sal i sportshallen Prismen, der er en del af Amagerbro Kultur.

TAG OVER *krølledede* HOVEDER

På Prags Boulevard, der strækker sig henover Amagers nordøstlige side i læ af Holmbladsgade, er der hektisk aktivitet i nr. 43. Der hamres og bankes og sættes i stand, så grunden og de gamle fabriks- og kontorlokaler kan bruges til ny-cirkus, cykelsværksted, urban nyttehøve og meget mere. Området er blevet stillet til rådighed for foreningen PB43 af maling- og kemikalieproducenten Akzo Nobel til og med 2012.

Samtidig er PB43 også projektet Givrum.nu's helt store svendestykke. Med støtte fra bl.a. Realdania og Københavns Kommune arbejder de to bagmænd, Christian Fumz og Jesper Koefod-Melson, nemlig på at rådgive ejere og (kommende) brugere af tomme bygninger, og vende udviklingen, så forfald kan blive til kreativitet. Og det er forståeligt, at de er stolte af PB43, for på et halvt år har ca. 120 initiativrige københavnere, fordelt på 20 brugergrupper, fået plads og rum til at udfolde den idé, de indtil nu kun har kunnet have i hovedet.

BÆREDYGTIG BEVÆGELSE

Givrum.nu er bæredygtig i sin grundtanke: hvorfor skal gode bygninger stå tomme mens unge, ubemidlede – men kreative – hoveder går rundt og mangler tag over de selv samme hoveder? Bygninger, som står og forfalder, er resursspild, og at fylde dem med aktivitet forebygger hele områdets død og giver i stedet nyt liv til byen.

På mange måder rammer arbejdet lige ned i hjertet af den bevægelse, som mange kulturhuse

udspringer af, og som er født ud af menneskers vedvarende behov for at have et sted at mødes, hvor man kan være fælles om aktiviteter på vilkår, man selv sætter. Det behov, som også stadig får små "husforberedende grupper" rundt omkring i landet til at kaste sig ud i det møjsommelige arbejde med at omdanne en gammel fabrik, skole eller andet til kulturhus.

NÅR REGLER HINDRER

Arbejdet med at skabe liv i tomme bygninger er dog ikke uden knaster. For selvom mange indehavere af de forladte huse er positive overfor at lade andre få glæde af lokalerne, imens de alligevel ligger ubenyttede hen, og der også er mange, der venter i kulissen på at få lov at rykke ind, så er det ikke altid lige let.

Den største hurdle for Givrum.nu's arbejde er bygningsreglementet. Til trods for, at der eksisterer lempeligere regler for midlertidig ibrugtagning af bygninger, så oplever de nemlig alligevel, at lovgivningen spænder ben for projektet. Som fx når man i PB43 forsøger at indrette et forsamlingshus men begrænses af, at det kun er tilladt at afholde et enkelt arrangement, før bygningen skal godkendes efter de gældende forskrifter – en godkendelse der forudsætter istandsættelse for et beløb, der er helt uden for rækkevidde for de nyetablerede kunstnere.

Mere gnidningsfrit går det ikke, når det er kommunen, der står for kontrakten med de midlerti-

dige lejere. Faktisk opleves samarbejdet med de private ofte som enklere og langt mindre bureaukratisk. Kommunen er langt mere tilbøjelig til at gå med livrem og seler, og det at satse på det usikre og uforudsigelige er en øvelse, som de kommunale embedsfolk ikke er trænet i.

KOMMUNEN VIL VÆRE JA-SIGER

De fleste erfaringer er indtil videre gjort i København, og på konferencen var Københavns Kommune repræsenteret ved kulturborgmester Pia Allerslev og stadsarkitekt Tina Saaby, der i paneldiskussion med Benny Jepsen fra Bureau Detours skulle forholde sig til kommunens visioner og praksis på området samt nogle af problemstillingerne og mulighederne. Der blev givet udtryk for, at den politiske vilje til at risikere lidt mere er til stede. Københavns Kommune har en målsætning om, at den skal være en "ja-kommune", dvs. at man som udgangspunkt skal være positivt indstillet overfor borgernes vilde ideer og skøre påfund og sige "ja" i stedet for "nej" – en kulturændring af de helt store, som det kan tage år at implementere i så stort og tungt et maskineri som Københavns Kommune.

Af samme grund har de etableret initiativet "Gang i København", der skal styrke forholdet mellem byliv og iværksættere, og hvis mål er at skabe "en by hvor flere tør mere, til gavn for alle", og som bl.a. har fokus på midlertidighed. >

I to dage var Kulturhusene i Danmark repræsenteret på en stor konference på Prags Boulevard på Amager i København. Think Space var arrangeret af Givrum.nu, som arbejder for, at tomme bygninger bliver taget i brug til kulturelle og sociale formål.

> NÅR MIDLERTIDIGHEDEN ENDER

Det midlertidige rummer dog en problemstilling i sig, som først begynder at blive synlig, når de kreative har haft stedet et par år og har sat deres præg på bygningen. Hvad sker der, når det midlertidige ophold slutter, og beboerne skal ud?

"Skrækscenariet er, at man ikke kan få folk ud igen", sagde kulturborgmester Pia Allerslev på Think Space-konferencen, hvis skræk dog er blevet mindre med tiden. "Vi har set mange gode eksempler på, at det ikke er så svært. Enten bliver opholdet mere og mere fast – eller også finder man et andet sted."

Et konkret eksempel – ikke på et skrækscenarie, men "bare" på medaljens bagside – er den situation, som Bolsjefabrikken står i nu. I deres 3-årige levetid er de allerede flyttet én gang, og nu er de ved at være trætte af det midlertidige. Grunden, som de bor på, står til at blive solgt, og interesserede købere har allerede meldt sig. De kreatives tilstedeværelse og engagerede – og helt frivillige – indsats har nemlig højnet værdien for både køber og sælger.

NOGET FOR NOGET – ELLER SORTEPER TIL KUNSTERNE?

Spørgsmålet er, om kunstneren risikerer at blive sorteper, hvis han tvinges til at fortsætte sit omflakkende liv som midlertidig beboer, mens den kreerede værdi, han har skabt ved sit frivillige arbejde, nu falder i hænderne på nogle andre. Især hvis han i virkeligheden havde drømt om noget andet. Fænomenet kaldes også, at den midlertidige beboer kan blive "priced-out".

"Vi er selvfølgelig godt klar over, at vi indgår i et større maskineri, og at ejerne i sidste ende selvfølgelig altid har økonomiske interesser. Men vi gør det altid krystalklart for de nye lejere, at det her er midlertidigt, og at det skal ses som en gave. Vi får stedet i to år stort set kvit og frit. At ejeren af den her bygning så måske vil tjene ekstra på, at vi har været her. Jamen altså, det sgu bare en præmis. Når jeg ser, hvad der foregår herude i dag, gør det mig i hvert fald ikke grænseløst ked af det," siger Jesper Kofod-Melson, der er en af drivkræfterne bag Givrum.nu, i et interview til Information. Præmissen er ikke til at komme udenom, hvilket fungerer, så længe at regnskabet balancerer, og ingen har investeret mere, end de har fået forærende.

Bolsjefabrikken's løsning er en storstilet kampagne, der skal give dem mulighed for at indsamle de 5 mio. kr., der skal til, for at bolsjerne selv kan købe grunden, bevare deres uafhængighed og videreudvikle deres aktiviteter – i stedet for at skulle starte forfra et nyt sted. (se side 18)

ET SYMPATISK INITIATIV

Knaster og medalje-bagsider til trods er Givrum.nu et sympatisk initiativ, der forsøger – og har held med – at få umage par til at mødes med det formål at skabe maksimalt udbytte og tilfredshed for alle parter. Samtidig vises der positive takter fra Københavns Kommunes side, når det gælder ønsket om at øge lydhørheden og fleksibiliteten overfor de initiativer, der ikke per automatik kan passes ind i en eksisterende ramme. Derfor kan man håbe, at der også findes positive løsninger på de indbyggede problematikker, som midlertidig ibrugtagning af bygninger rummer. Indtil da må man glæde sig over alle de kreative energier og skæve indslag, byen har haft glæde af undervejs. < vs!

Herover og t.v.: På arealet foran Prismen blev der samtidig arbejdet kreativt som en del af Metropolis-festivalen for kunst og performance i byens rum.

OM GIVRUM.NU

Givrum.nu har til hensigt at være det forbindelse mellem ejere af tomme bygninger og kommende brugere med gode projekter. Idéen til Givrum.nu opstod i 2006 og er tæt knyttet til etableringen af Bolsjefabrikken i København NV. Formelt set har initiativet dog kun eksisteret siden begyndelsen af 2010. Det drives af de to initiativtagere Christian Fumz og Jesper Koefod-Melson. Organisationen modtager støtte fra Realdania, Københavns Kommune, Amager Øst Lokaludvalg og Amager Vest Lokaludvalg.

Efter to år med midlertidig adresse på Lærkevej drømmer det unge og uafhængige kultursted Bolsjefabrikken om at få fast grund under fødderne. Nu skal en kampagne løse et helt aktuelt problem: Grunden under Bolsjefabrikken er til salg. Hvis Bolsjefabrikken skal fortsætte, skal brugerne købe den selv.

MULIGGØR BOLSJEFABRIKKEN

De ved godt, at vejen er lang og trang, og at der skal rigtig mange bidrag til, før drømmen bliver til virkelighed. Men det får ikke de kulturaktive bag Bolsjefabrikken til at give op. Ligesom når det gælder det at sætte huse i stand og skabe utraditionelle aktiviteter ud af ingenting, går de unge til opgaven med ildhu og tro på, at det kan lykkes. Det har det gjort før; der skal bare kløs på. Håbet er, at man kan skrabe de 5 mio. kr. sammen, som der skal til for at købe grunden – inden den anden køber slår til.

SELVSTÆNDIGHEDEN

For Bolsjefabrikken er det nemlig altafgørende, at man bevarer sin uafhængighed. Så selvom kommunen ved flere lejligheder har rost Bolsjefabrikken i offentligheden og også brugt det uafhængige kulturhus som eksempel på vellykket kommunal kulturpolitik, så er det ikke en kommu-

nalisering af huset, man arbejder frem imod. Derfor er det heller ikke det midlertidige ophold i det kommunale byggeri i Ragnildsgade, man sætter på i længden, men netop muligheden for at købe grunden på Lærkevej.

FRA VALGTÆSK TIL SYREJAZZ

Den samlede kampagne går under overskriften "MuliGør Bolsjefabrikken", og blev for alvor skudt igang med eventen Panikrum. I 16 dage mellem den 2. og den 17. september blev der sat fuld knald på aktiviteterne for at tiltrække en masse aktive og få gjort opmærksom på problematikken. Her var der alt fra filmforevisninger og serigrafivorkshop til masseoptog og syre jazz koncerter. Der var sågar valgaften den 15. med "valgtæsk og billige øl".

VIRTUELLE MURSTEN TIL SALG

Derudover kan man nu købe en symbolsk vir-

tuel mursten til en pris af 100 kr. I første omgang skal der rejses 300.000, hvilket er betingelsen for, at der kan oprettes en fond, og en fond er en nødvendighed, når Bolsjefabrikken efterfølgende skal søge midler hos endnu større fonde. "Det bliver nemmere at blive taget seriøst, når vi har vist, at vi har en fond med juraen i orden, og vi kan vise, at pengene går til et bestemt projekt", sagde en af talsmændene, Djawed Kimouche, til Politiken den 10. august. <

På www.bolsjefabrikken.nu kan man løbende følge med i, hvordan det går med indsamlingen. Hvis ikke man har mulighed for at støtte økonomisk, kan man også bidrage med et kunstværk, eller sprede ordet ved at sætte en badge på sin hjemmeside.

“DET LIGNER MEST ET
ENDORFIN-TRIP

Vores nye kommunale kulturhusfællesskab Culthus er kommet rigtig godt fra start! I år er vi blevet udvalgt, sammen med 9 andre projekter, til at være en del af Børnekulturens Netværks 'ungemodelforsøg', hvor vi sammen med unge i Guldborgsund kommune skal udvikle faciliteter, aktiviteter og brugerinddragende metoder henover de næste tre år.

Vi er rigtig glade for at være blevet udvalgt som modelkommune, men vi står heller ikke på komplet bar bund. Vi havde allerede et ungdomsråd i kommunen, som heldigvis meget gerne ville lege med i ungemodelforsøget. Vi har en særskilt børne- og ungekulturpolitik på vej, og så har vi et ungdomskulturhus, Kulturfabrikken, i vores kulturhusfællesskab, som trænger til at slå vinduerne op og få luft ud. Så modelforsøget kunne ikke lande hos os på noget bedre tidspunkt. Timingen er perfekt.

KREATIVITET I VILDE RAMMER

Vores "ungemodelforsøg" består grundlæggende af 4 elementer og af nogle få og fleksible rammer for arbejdet: For det første vil vi i projektet gerne skabe en designmæssigt udfordrende, eksperimenterende projekthal, hvor de æstetiske rammer animerer og understøtter unges egne netværk og sociale fællesskaber, samt deres ideer og processer i arbejdet med aktiviteter og kulturprojekter. For kreativitet trives bedst i vilde, fede rammer!

Projekthallen udvikles på Kulturfabrikken og bygges i samarbejde med unge selv, i workshops, hvor professionelle designere og kunstnere sammen med de unge udvikler anderledes rum, der kan justeres fleksibelt, alt efter hvilke typer af aktiviteter, workshops og projekter Fabrikkenes unge er i gang med. I projektet har vi sat i alt 160.000 kr. af til dette, over tre år. Vi regner med at søge flere penge på basis af dette budget, bl.a. fra Statens Kunstråds Huskunstnerordning.

PROJEKTGRUPPE MED EGNE MIDLER

For det andet har vi dannet en løst organiseret unge-projektgruppe for og med unge fra hele Guldborgsund, hvorfra ideer kan spire og projekter udvikles! Ungeprojektgruppen GUR er skabt på basis af det tidligere Ungdomsråd, og gruppen råder over deres egne >

Når energien slipper op, er der plads til en power nap i Culthus

I kulturhusfællesskabet Culthus på Falster glæder man sig over netop at være blevet en del af Børnekulturens Netværks "ungemodelforsøg". Energien er god, og lysten til at gøre noget for de unge i området er stor i kulturhusfællesskabet, der har erstattet 3 enkeltstående huse. I det følgende fortæller husets leder, Kathrine Olldag Mazanti, om deres planer og forventninger til projektet.

> midler. De næste 3 år har de hvert år 100.000 kr. at arbejde med.

Culthus er GUR's formelle arbejdsplatform, og GUR får en voksen GUR-kaptajn, der fungerer som coach - ikke som leder. I GUR kan unge prøve kræfter med events og projekter sammen med andre unge – og GUR bestemmer helt selv, hvad de vil lave. GUR har deres eget GUR-SKUR på Kulturfabrikken og har en stor rolle i at være med til at skabe en kreativ projekthal på stedet.

FRI PULJE TIL DE UNGE

For det tredje vil vi lave en fri pulje til unge-projekter i kommunen. Puljen er på 50.000 kr. om året, og GUR er lige nu er i gang med at definere kriterierne og betingelserne for den. Puljen kombineres med et kompetenceløftforløb i projektudvikling, fundraising og projektledelse for unge projektmagere. Der er 25.000 kr. til kompetenceløft af unge hvert år over de næste 3 år, i projektet.

BRUGERINDDRAGELSE PÅ ØNSKELISTEN

Til sidst har vi en ambition om at kunne udvikle metoder for brugerinddragelse på baggrund af det, vi lærer af hele dette modelforsøg. Det står allerøverst på vores ønskeliste, at vi bliver hamrende skrappe til brugerinddragelse – især inddragelse af unge. Vi drømmer også om, at metodeudviklingen ikke kun skal komme os til gode, men også formidles og distribueres videre til alle øvrige kulturaktører i Danmark. I parentes bemærket kunne det være rigtig interessant, hvis Kulturhusene kan være den platform, hvor vi kan dele vores viden og erfaringer, for selvfølgelig er vi ikke de eneste i Danmark, der arbejder med det. Og fordi udvikling af brugerinddragende metoder altid vil være en enormt situeret proces, er det ikke det samme i Valby, i Esbjerg, på Vesterbro eller i Nykøbing F. Netop derfor kunne det være interessant at kigge hinanden i kortene, videndele og løfte niveauet endnu højere sammen.

ENDORFINER OG UHÆMMET ENERGI

Status lige nu, få måneder inde i projektet, er, at GUR er klar med kriterier og betingelser for ansøgninger til den frie pulje. De er også dybt involverede i et anlægsprojekt i kommunen, hvor de sammen med firmaet Gesamtkunstwerk er i gang med at afdække unges kultur- og fritidsbehov i forhold til det nye kulturhus, vi drømmer om at bygge i Nykøbing F. De har indrettet deres GUR-SKUR på Kulturfabrikken og kunne ikke nøjes med det, så de gik også lidt amok med maling og kunstneriske indspark i hele Caféen. De skal med Culthus på tur til Liepāja, hvor der er møde i UBC's kommission for ungdomsspørgsmål (UBC=Union Of Baltic Cities). Og det er bare begyndelsen. Vi har givet bolden op til GUR, og de er gået til opgaven med uhæmmet energi. De er lige nu på noget, der mest af alt ligner ét stort endorfin-trip.

KONTROLSLIP OG SØVNLØSE NÆTTER

Mens vi gik og udviklede projektet spurgte vores voksne kolleger i kommunen undrende og lidt forfærdede: "I vil altså lave et projekt, hvor der ikke er nogen der ved, hvad der skal ske!?" "Ja, lige præcis!" svarede vi, med et lidt nervøst smil. Og for undertegnede som projektleder, må jeg også hellere fortælle - inden jeg kommer til at lyde alt for sikker på alting - har det allerede medført en enkelt søvnløs nat eller to. I Culthus skal vi øve os i at give slip og alligevel have styringen på projektet, så vores mål og ambitioner indfries. Det er i meget høj grad også en læreproces for os. Vi er kommet rigtig godt fra start sammen med GUR, men det var der slet ingen garanti for, da vi udviklede og beskrev projektet i foråret.

DET HANDLER OM DANNELSE

Vi vover at slippe kontrollen, for vi har nogle ambitioner med projektet, som ikke handler om at skabe et bestemt antal events, koncerter og projekter, men i stedet for handler om den *dannelse*,

FAKTA OM CULTHUS

- CULTHUS blev dannet i 2008 ved en organisatorisk sammenlægning af 3 "gamle" huse i Nykøbing F., som hver især trængte til forandring. Det var foreningshuset Kulturforsyningen, ungdomskulturhuset Kulturfabrikken og Studenterhuset Klash.
- CULTHUS' primære målgruppe er unge mellem 13-25 samt studerende fra regionens ungdomsuddannelser og videregående uddannelser.
- Ungemodelforsøget er hovedsageligt finansieret af Guldborgsund Kommune og Børnekulturens Netværk.

der finder sted, når de unge i GUR selv får lov til at skabe events'ne, projekterne og koncerterne. Det vi skal gøre godt, er at facilitere og coache. Vi skaber trygheden og sikrer kvaliteten af processen. GUR laver resten.

Projektet understøtter på den måde hele Culthus' profil, som netop er, at vi ikke kun er en eventmaskine, men også ét stort lærende dannelsesprojekt, for dem som har lyst til at være med – både de unge i GUR og os voksne i det brogede Culthus-team, som alle har forskellige holdninger til, hvad det betyder, at slippe kontrollen uden at slippe styringen. Det er en enormt spændende proces, hvis omfang og læringspotentiale slet ikke er helt udfoldet endnu. De kommende 3 år bliver rigtig sjove! <

Kontakt:

Kulturhusfællesskabet CULTHUS
Voldgade 1, 4800 Nykøbing F.
www.culthus.dk • Mail: culthus@guldborgsund.dk

UNGE I KULTURHUSENE INDDRAGELSE OG SAMARBEJDE

Kan der opstå et modsætningsforhold, når man strukturerer arbejdet med inddragelse af unge og samtidig vil bevare sit kulturhus som et åbent hus, der er tilgængeligt for alle? Hvordan får man egne professionelle ambitioner om kvalitet i kulturprojekter til at harmonere med unges ejerskab over dem? Hvad gør man, når forskellige grupper af unge mødes, og omgangsformer clasher med hinanden? Hvordan får man overhovedet fat i forskellige grupper af unge? Og hvordan skaber man kontinuitet i forhold til en målgruppe, der i sagens natur flytter sig hurtigt, både mentalt og fysisk?

Af Antropolog Tine Sønderby

Disse og mange andre spørgsmål blev diskuteret på Kulturøen i Middelfart d. 21. september. Anledningen var et endagsseminar for kulturhuse, som var særlig interesserede i at opkvalificere deres ungeinddragelse. Jeg havde fået den interessante tjans at facilitere dagen og sammensætte et program, der kunne nå den meget bredt sammensatte gruppe.

FORSKELLIG BAGGRUND – FORSKELLIGE PROBLEMER

Der var både erfarne rotter i faget, og folk som lige var begyndt at tage livtag med at inddrage unge. Nogle sad som ledere af huse, andre var nyansatte i projektstillinger eller arbejdede i andre kommunale stillinger.

Uanset, hvor længe man har beskæftiget sig med emnet, bliver der dog ved med at opstå nye hurdle i det daglige arbejde. Og alle har brug for sparring for ikke at gro fast i bestemte handlemønstre. Ét af formålene med dagen var derfor også, at alle deltagere skulle få mulighed for at komme til orde og diskutere lige præcis de problemstillinger, som de selv kæmpede med i det daglige. Som en antropolog, der ikke er en integreret del af kulturhusmiljøet, var dagen virkelig interessant. I mine øjne er inddragelsen af unge en afgørende kvalitet ved kulturhusene. Den er med til at sikre, at husene bliver ved med at være levende og vitale fora. Og der er i praksis ikke mange steder i det danske samfund, unge kan træde ind fra gaden og deltage i kulturprojekter.

TEMPOSKIFT OG TIMING

At lede sådanne processer kræver, at man som

voksen magter at blive udfordret i måden man tilrettelægger sit arbejde på. Og det kræver, at man tør overdrage kontrol i de rigtige doser og på de rigtige tidspunkter til unge. Det er en kæmpe udfordring for de fleste. Det var dog mit indtryk, at deltagere på seminaret var oprigtigt interesserede i at tage den udfordring op, og det gjorde også dagen meget interessant for mig. Jeg hæftede mig blandt andet ved, at flere fik blik for hvor vigtigt temposkift er, når man inddrager unge. "Jeg tager langsomheden med mig hjem", var der for eksempel én, der sagde. Jeg husker ikke hendes præcise ordvalg, da hun fortsatte, men det var noget i retning af: "Når man står dér med hverdagen helt oppe i hovedet og regner med, at nu skal man handle, så skal man måske lige trække vejret og lytte til, hvad det egentlig er, de unge siger, og hvor de gerne vil hen."

En anden fremhævede, at det var blevet tydeligere for hende, at der nok var nogle bestemte præmisser knyttet til timingen af ungeinddragelse. Og at hun måtte affinde sig med, at unge for eksempel havde en anden tidshorisont i deres arbejde, end hun selv havde, og ikke planlagde langt ud i fremtiden. Hun så perspektiver i at planlægge ud fra det udgangspunkt, i stedet for at blive frustreret over det.

TILPASNING AF LEDELSESRÆDSKABER

Andre blev mere opmærksomme på, at inddragelse af unge også indebærer, at man i nogle situationer tyer til grundlæggende lederredskaber. Man skal have blik for, at unge er forskellige og har forskellige kompetencer. Og man får for eksempel meget foræret som facilitator af et ungeprojekt, hvis man sørger for, at der er overensstemmelse imellem, hvad den enkelte unge magter og det, som vedkommendes rolle i et projekt kræver. Disse ledelsesredskaber skal selvfølgelig tilpasses, så de passer til ungegruppen. Som en deltager ganske enkelt udtrykte det: "De unge er jo ligesom os andre. De har bare ikke været her så længe."

Endelig var der også deltagere, som kom med indspark i diskussionen om, hvordan vi skelner mellem egne og unges behov. En påpegede for eksempel vigtigheden af ikke at blive forblændet af egne kampe fra ungdommen. Han sagde noget i retning af, at: "Nogle af os arbejder jo med det her, fordi vi selv har prøvet at kæmpe for noget og ikke blive luttet til. Men det betyder jo ikke, at de unge nu kæmper for at opnå det samme. Det skal man lige være opmærksom på."

DISKUSSIONEN PEGER FREMAD

Det er mit indtryk, at det i løbet af dagen lykkedes, for deltagere at relatere til netop de problemer, som de kæmper med i deres dagligdag, og flere blev så bidt af arbejdet, at de gerne havde brugt endnu mere tid. Der var også flere, som blev så interesserede i at se, hvordan andre huse lavede ungeinddragelse, at der blev lavet aftaler om at besøge hinanden på tværs af landet. Der blev også diskuteret muligheden for at arrangere et træf, hvor de unge, som var med i projekter i forskellige dele af landet, kunne mødes og udveksle erfaringer. Undervejs blev der rejst mange andre interessante spørgsmål, og nogle af de bredeste, som der ikke kom nogen endelige svar på, er passende at ride op til en afrunding. Nemlig, hvordan laver man så rummelige projekter som muligt, der tiltaler mange forskellige grupper af unge? Er der situationer, hvor man kan være nødt til at afvise unge, som vil deltage i projekter, fordi de fungerer så dårligt socialt, at de vil ødelægge processen for andre deltagere? Hvordan gør man det på den bedste måde? Og endelig, hvilken rolle kan kulturhusene spille i forhold til inddragelse af unge i lokalområderne, og hvordan udvikles de særlige muligheder, som husene råder over? <

BØRNEKULTURENS NETVÆRK SATSER PÅ DE UNGE

Børnekulturens Netværk er kulturministerens og Kulturministeriets rådgivende organ for børnekultur. Netværket består af repræsentanter fra Kulturministeriet og de fire styrelser: Styrelsen for Bibliotek og Medier, Det Danske Filminstitut, Kulturarvsstyrelsen og Kunststyrelsen, samt Undervisningsministeriet og Socialministeriet. Dets hovedopgave er at skabe større sammenhæng i de statslige bevillinger til børnekultur og mere helhed i arbejdet. Netværket skal inddrage kulturinstitutionerne og organisationerne inden for Kulturministeriets fagområder i arbejdet, og det

skal skabe dynamik og synergi i udviklingen i et samspil mellem det nationale, regionale og lokale niveau.

Siden 2010 har de unge været en ny målgruppe for Børnekulturens Netværk. I 2011 har netværket derfor iværksat et tre-årigt modelforsøg, der skal skabe nytænkende og kreative initiativer, øge unges indflydelse på kulturlivet og sikre, at gode erfaringer og metoder spredes på tværs af institutioner og geografi. Siden er der hos netværket søgt om støtte til i alt 41 projekter, hvoraf de 10 har fået støtte – herunder projektet i Culthus i Nykøbing F – og de deler godt 2,8 mio. kr.

Som et led i forsøget arrangerer Børnekulturens Netværk løbende en række netværksmøder, hvor de projektansvarlige kan udveksle erfaringer og sparre med hinanden. Derudover arrangeres der desuden årligt en stor åben konference med fokus på ungekultur, hvor alle interesserede kan deltage.

Man kan læse mere om Børnekulturens Netværk på www.boernekultur.dk. Her finder man bl.a. rapporten "Ungekultur i nye rammer", der indeholder en række anbefalinger baseret på 10 teser om, hvad unge vil have på kunst- og kulturområdet. <

INDSPARK

... OG DE UNGE STYRER!

Via samarbejdet med Tine Sønderby - herunder det netop afholdte seminar om inddragelse af unge - er KHID blevet opmærksomme på behovet i Kulturhusene for udvikling af aktiviteter rettede mod unge. Sammen med Tine Sønderby har vi derfor lavet et projekt, som vi nu vil undersøge, om der er opbakning til ude i kulturhusene.

Kort fortalt handler projektet om, at kulturhusene starter en proces, der sætter fokus på en ambitiøs inddragelse af unge. Til en start inviterer husene lokale unge til et kombineret film-, foredrags-, debat- og idéudviklingsarrangement. Til arrangementet inviteres også lokale politikere, embedsmænd og kulturfolk, og formålet er, at skabe det uformelle rum, den plads og den stemning, der skal til, for at de unges ønsker og idéer bliver hørt, taget alvorligt, og ja... bliver til virkelighed.

Arrangementet er tænkt som en eftermiddags- og aften begivenhed, der er godt forberedt af kulturhuset i samarbejde med Søren Søborg fra KHID og Tine Sønderby. Det betyder eks.v. at der i god tid inden arrangementet udarbejdes og distribueres

informationsmateriale og at tilsagn om deltagelse fra unge og lokale nøglepersoner sikres.

På dagen indledes med en forevisning af dokumentarfilmen "Indspark", der beskriver udviklingen af en række socio-kulturelle aktiviteter i et tæt beboet boligområde i Rødovre, hvor Tine Sønderby var projektleder. Efter forevisningen vil der være en generel debat om ønsker og muligheder i lokalområdet, og afslutningsvis aftales et videre forløb, der forhåbentlig kan resultere i helt konkrete projekter eller nye samarbejder.

HVAD SKAL DER TIL?

Projektet kan selvfølgelig ikke gennemføres uden en finansiering. Meget afhænger dog af,

hvor mange huse, der ønsker at medvirke. Hvis interessen er stor, vil der måske være mulighed for at søge eksterne midler til nedbringelse af omkostningerne. Samtidig overvejes en model, hvor kulturhusene selv kan være med til at styre en del af omkostningsniveauet, eks.v. i forhold til omfanget af konsulentbistand i forløbet.

Det er altså vanskeligt at sige noget præcist om, hvor meget arrangerende kulturhuse skal betale, men som udgangspunkt skal man nok regne med omkring 10.000 kr. Hvis du synes, at projektet lyder interessant - og også selvom du måske mener, at det er for dyrt - vil vi bede dig skrive helt uforpligtende til kulturhusene@kulturhusene.dk så snart som muligt, eller ringe til Søren på 3314 1200. <

Vi kalder projektet "Unge Styrer", og forløbet ser sådan ud:

- KHID præsenterer ideen for kulturhusene.
- Interesserede medlemmer melder tilbage og på baggrund af interessen afgøres det, om der skal arbejdes videre på projektet
- Hvis projektet gennemføres indgås aftaler om dato for arrangement, økonomi m.m. med de arrangerende kulturhuse.
- En programskitse og forslag til lokalt informationsmateriale sendes til arrangørerne. Materialet tilpasses lokalt efter behov.
- Invitation, pressemateriale m.v. udsendes lokalt til lokale aktører (unge, politikere, embedsfolk, kulturfolk etc.)
- På dagen præsenteres filmen "Indspark" af Tine Sønderby og evt. en eller flere af de unge medvirkende.
- Efter forevisningen faciliteres debatten og idéudviklingen af Tine Sønderby.
- Der afsluttes med en skriftlig opsummering på mulige idéer og projekter.
- I det evt. efterfølgende projektrealiseringsforløb er der mulighed for opfølgende konsulentbistand fra KHID og Tine Sønderby.
- Arrangerende kulturhuse får mulighed for at vidensdele og erfaringsudveksle med hinanden i forløbet, så der kan skabes konkret og overskuelig metodeudvikling på tværs af kulturhusene.
- Efter ca. et halvt år kontaktes alle arrangører for en kort evaluering.
- KHID indsamler og vidensdeler erfaringsmaterialet.

Professionshøjskolen UCC

KULTURHUS KURSUS2011

Professionshøjskolens AMU-afdeling i København tilbyder i samarbejde med Kulturhusene i Danmark ti dages uddannelse for ansatte i kulturhusene og andre brugerorienterede institutioner og aktiviteter med titlen: Husmedarbejdere - arbejde i kulturhuse.

Uddannelsen er modulopbygget og lægger vægt på bred tilegnelse af viden, erfaringsudveksling og faglig perspektivering af aktuelle emner, der er relevante for arbejdet i kulturhusene. Uddannelsens mål er at opkvalificere medarbejdernes evne til varetage kommunikationen med og mellem brugere og lokalsamfund samt opsamle ønsker og ideer fra brugerne og omsætte disse til muligheder i kulturhusene. Uddannelsen lægger vægt på at skabe personlig og faglig udvikling for deltagerne og styrke deres evne til at vejlede brugerne om kulturelle og fritidsmæssige muligheder.

KURSETS SIGTER PÅ AT DELTAGERNE:

- tilegner sig kommunikative og projektmæssige færdigheder til gavn for udviklingen af lokale brugerdrevne initiativer
- udvikler færdigheder til afdækning af samarbejdsprocesser i kulturhuset
- tilegner sig faglige værktøjer, der muliggør afdækning af interessenter i lokalområdet, etablering af projektsamarbejder, netværksdannelse og opfølgning på dette.

For at sikre at kurset omsættes til konkrete færdigheder, er det tilrettelagt med projektet som arbejdsform. Projektformen giver mulighed for at arbejde med og kvalificere nogle af de ideer og projekter, som allerede er sat i spil i kulturhusene.

UNDERVISNINGSPERIODE OG STED

MODUL 1 • KØBENHAVN • 10. + 11. NOVEMBER
MODUL 2 • KØBENHAVN • 05. + 06. DECEMBER
MODUL 3 • KØBENHAVN • 09. + 10. + 11. JANUAR
MODUL 4 • KØBENHAVN • 01. + 02. + 03. FEBRUAR

Undervisningen foregår i Huset i Magstræde, Salon K, alle dage fra kl. 08.30 - 16.00, altså 7,5 time om dagen svarende til en arbejdsdag. Der er tradition for at deltagerne - sammen og for egen regning - arrangerer et relevant eftermiddags- og aftenarrangement f.eks. i et af deltagernes kulturhuse.

UNDERVISNINGSFORM: Undervisningen er baseret på en dynamisk læringsproces, der forudsætter, at de tilmeldte har "hands on", hvilket vil sige at deltagerne hører om - diskuterer - og rent praktisk udfører det, der undervises i. Uddannelsesforløbet er planlagt i samarbejde Kulturhusene i Danmark

UNDERVISERE: Niller Wischmann er udover at være den primære underviser også tilrettelægger af det samlede kursus. Han er indehaver af "Wischmann Innovation", mangeårig rådgiver for kulturlivet, forfatter til flere udgivelser indenfor området samt tidligere leder af et spillested. Han arbejder desuden med en lang række udviklingsprojekter, hvor erhvervslivet er involveret i kultur, og vil dele ud af sin erfaring også fra dette område.

MODUL 1

Udvid mulighederne i dit kulturhus - idéudvikling og innovation i praksis

Afklaring og afdækning af Husets/Husenes muligheder i forhold til igangsættelse af nye brugerdrevne initiativer og projekter. Afdækning af interessenter i lokalområdet og borgernes generelle mulighed for indflydelse og medejerskab på aktiviteterne. Læring i indgåelse af fremadrettede partnerskaber.

MODUL 2

Screening og vurdering af projektidéer

Analyse og vurdering af procedurer og arbejds gange i kulturhusets egne og brugerdrevne projekter set i forhold til Husets kulturelle profil. Kulturhusenes lokale kulturpolitiske position vurderes og trends og muligheder i den lokale økonomiske og politiske virkelighed gennemgås og sættes i relation konkrete til projektidéer. Er alt som det skal være? Kan der videreudvikles?

MODUL 3

Finansiering og sponsorering af aktiviteter

Undervisning i støtte og vejledning i realiseringen af aktiviteter og projekter. Læring i optimering af ansøgningsarbejdet. Indføring i internationale, nationale, regionale, lokale støttepuljer - og ikke mindst vejen derhen. Etablering af partnerskaber og sponsorsamarbejde. De private midler sættes under lup.

MODUL 4

Ledelse af - og samarbejde med - frivillige og ildsjæle. Evaluer med maner!

Modulet arbejder med 2 hovedtemaer:

Hvad kan dit kulturhus og personale tilbyde de frivillige, projektfolket og ildsjælene? Vi arbejder med coaching som en ledelses- og afklaringsform, som personalet kan anvende i arbejdet med at guide frivillige, projektfolk og ildsjæle, opsætning af projektplaner og rollefordeling på div. opgaver i projektet. Opfølgning på igangsatte og afviklede aktiviteter og projekter. Evaluering og effektmåling til brug for interne processer og læring, samt som skyts til kommende aktiviteter og ansøgninger. Opnåelse af politisk goodwill, og etablering af nye og blivende netværk.

PRAKTISKE OPLYSNINGER:

Kurserne er gratis for kortuddannede (til og med faglært uddannelse). Fra 2011 har staten indført en brugerbetaling for deltagere med en videregående uddannelse på kr. 4.564,00 for dette kursus. Deltagere med en videregående uddannelse kan hverken søge kursusgodtgørelse, kørselstilskud eller tilskud til kost og logi. For ledige og medarbejdere i aktivering gælder der særlige regler. Kontakt derfor din sagsbehandler. Kurserne er excl. forplejning.

KURSUSGODTGØRELSE: Du får dækket tabt arbejdsfortjeneste, hvis du er kortuddannet. Godtgørelsen svarer til max. 80 % af højeste understøttelse kr. 6.128, der udbetales af A-kassen eller Arbejdsformidlingen. Får du løn under kurset, tilfalder godtgørelsen din arbejdsgiver.

TILSKUD: Bor du mere end 12 km. fra uddannelsesstedet, får du transporttilskud efter statens regler, hvis du er kortuddannet. Der udbetales ikke tilskud til de første 24 km. Bor du mere end 60 km fra kursusstedet, kan du søge både transporttilskud og tilskud til kost og logi kr. 450 pr. dag mod dokumentation.

TILMELDING: Tilmeld dig online på www.amu-kurser.dk under: Tilmeld dig kursus. Har du ikke adgang til nettet, så ring til 41898019 el. 41898020 efter et tilmeldingsskema. Kursets titel er Husmedarbejdere - arbejde i kulturhuse.

TILMELDINGSFRIST MANDAG D. 26. OKTOBER 2011

DELTAGERANTAL: Kurset gennemføres med minimum 16 deltagere

KURSUSNUMMER: 42658

På Klaverfabrikken i Hillerød er en gammel drøm gået i opfyldelse: Den 18. august i år kunne man indvie 150 solcelleelementer på husets tag, der formentlig gør Klaverfabrikken til verdens første CO2 neutrale kulturhus og spillested.

Det lyder flot – og det lyder endnu flottere, når Klaverfabrikken Live blænder op for efterårets koncerter med 100 procent klimarigtig strøm i stikkontakterne, der ikke bidrager til den globale opvarmning.

Projektet er blevet til ved hjælp af økonomisk støtte fra både Hillerød Kommune, EU og en lang række sponsorer fra både virksomheder og private. Vi har spurgt Klaverfabrikkens leder Birgit Rømer om, hvad det er for nogle tanker, der ligger bag det store projekt, og hvad det har krævet at gennemføre det.

Først og fremmest tillykke med, at det er lykkedes for jer at gennemføre så omfattende et projekt. Men hvordan opstod idéen om, at Klaverfabrikken skulle være CO2 neutral?

Man kan sige, at klaverfabrikken i 17 år har haft en ideologi omkring økologi og genbrug. Dengang vi begyndte, var der endnu ingen, der talte om klimaforandringer og globalisering, men genbrug har altid været et grundelement i vores måde at være kulturhus på. Det, der aktualiserede ideen om at gøre huset mere klimavenligt, var tanken "hvad kan vi selv gøre", for det er jo ofte sådan, at man som borger føler sig magtesløs, når man ser statsledere mødes uden at kunne blive enige om noget. Men man har også et ansvar, bædes som privat borger, men også som kulturhus- og spillestedsleder, for hvis der er noget, der virkelig belastar miljøet, er det koncerter, der bruger masser af strøm på lyd og lys.

Hvornår begyndte i på projektet?

Vi gik i gang for tre år siden med at lave en støttefest, hvor vi samlede penge ind til at købe LED lys for. Ved den lejlighed samlede vi 70.000 kr. ind og fortsatte med at sælge "klimakager" og lave klimakoncerter og den slags for at skabe opmærksomhed omkring det. Derefter opstod ønsket om at få installeret solceller på Klaverfabrikkens tag, og i første omgang var vi så heldige, at producenten, Gaia Solar, forærede os solceller for 30.000 kr, som

vi kunne begynde med. Det fik skabt en masse opmærksomhed. Sidste år fik vi så den tanke, at det kunne være alle tiders idé at give borgmesteren solceller i gave på hendes 50-års fødselsdag. Hele projektet passer nemlig rigtig godt ind i det, der er hele byens klimastrategi, og borgmesteren var også helt med på idéen. Så ved den lejlighed blev der samlet yderligere 70.000 kr. ind. Derudover har både Hillerød Kommune og EU-midler været med til at gøre det muligt.

Hvordan fungerer det i praksis - er mængden af strøm der produceres konstant, eller afhænger den af, hvor meget solen skinner? Og kan I overhovedet være sikre på, at I kan producere nok strøm til, at I kan opretholde antallet af koncerter?

Som udgangspunkt beregnede ingeniørvirksomheden COWI, hvor meget strøm der skulle til, for at et hus som vores kunne være CO2 neutralt. Og ja, selvom vi er afhængige af, at solen skinner, så producerer vi en hel del mere strøm end det, vi selv kan forbruge. Overskuddet bliver derfor sendt ind i Hillerød kommune, så energien kan udnyttes af andre institutioner. Personligt håber jeg, at al kultur i Hillerød efterhånden vil blive forbundet med det at være CO2 neutralt.

Både virksomheder og private borgere har bidraget med i alt 93.000 kr. til, at det her kunne blive til virkelighed. Har I indtryk af, at klimaet er noget, der fylder noget i folks bevidsthed i Hillerød?

Ja helt sikkert. Vi har fået rigtig mange henvendelser fra private, der er nysgerrige og gerne vil gøre noget selv. De spørger meget til, hvad de fx kan gøre hjemme i deres eget parcelhus, og selvom det selvfølgelig er en investering at opsætte solceller, så er det en investering, der relativt hurtigt er tjent ind. Vi har også fået henvendelser fra andre kulturhuse i Frankrig og Göteborg, der også er meget interesserede. Og det kunne være rigtig interessant, hvis kulturmiljøer generelt ville gå ind og være repræ-

**CO₂ NEUTRALT
SPILLESTED**

sentanter for vedvarende energiformer. Så vi gør hvad vi kan for at informere og videreformidle de erfaringer, vi har gjort os og oplever, at det giver gode ekkoer rundt omkring. Vi har fx også netop modtaget en miljøpris fra den internationale miljøorganisation Move On.

Det hele lyder meget nemt, men har der været nogle udfordringer undervejs?

Nej faktisk ikke, det har været utrolig nemt, fordi vi har fået den kæmpe opbakning både fra borgerne og kommunen. Havde vi gjort det bare nogle få år tidligere, tror jeg det ville have været langt sværere, men nu har vi ramt noget, folk er interesseret i. Hele processen er også gået utrolig hurtigt – hurtigere end vi havde forventet, for vi regnede egentlig med, at der ville gå flere år, før vi havde solceller nok til at være CO2 neutrale. Selve opsætningen fandt sted i løbet af et par dage – vi mærkede det slet ikke. Klaverfabrikkens tag er fladt, så det har været relativt nemt for Gaia Solar at montere cellerne, og der er heller ikke noget vedligehold forbundet med at have dem. Og solen skinner jo alligevel – det kan vi lige så godt udnytte.

Nu er I Europas – eller måske endda verdens – første CO2 neutrale kulturhus. Kommer der flere miljø-tiltag fra jer fremover?

Ork ja – det her er kun første skridt! I første omgang skal vi have købt meget mere LED lys. Derefter håber vi rigtig meget på at kunne få lavet et varme-genindvindingsanlæg, hvor den varme folk afgiver under koncerter, kan genbruges. Det er noget, der allerede kendes fra idrætshaller, hvor varmen fra sportsudøvernes præstationer omdannes til det brusebad, de skal have bagefter. Vi vil også gerne lave noget mere pædagogisk arbejde, primært rettet mod børn og unge. Det kunne fx være sådan noget som at gøre det muligt at genoplade sin mobiltelefon via kondicykel og andet af den slags. Der findes masser af muligheder, så det er kun et spørgsmål om at finde tiden til at følge op på alle ideerne. < vs!

Klaverfabrikkens tag er fladt, så udefra er det umuligt at se, at alt ikke er som det plejer at være.

KULTURPOLITISK VÆLGERMØDE MED MINISTERKANDIDATER

Af Elisabeth Diedrichs,
Dansk Kunstnerråd

”**V**i har brug for frie midler til det nye og det tværgående”, sagde **Uffe Elbæk** ved det kulturpolitiske vælgermøde den 11. september i Amager Bio og foreslog at genetablere Kulturfonden, som jo netop havde støttet alt det uforudsete, indtil den blev nedlagt efter regeringsskiftet i 2001.

I sit oplæg pegede den daværende folketingskandidat for de Radikale på kvalitet, udvikling, armslængde og samarbejdsrelationer som fire parametre for de kommende kulturpolitiske prioriteringer. Han konstaterede, at de kreative industrier vil være en væsentlig del af det danske samfunds udvikling i de kommende år, og at der vil være brug for social opfindsomhed i den forbindelse. Kreativitet og innovation må fremmes i alle sammenhænge - i uddannelserne og i erhvervslivet.

Socialdemokraternes kulturpolitiske ordfører **Mogens Jensen** ønskede også at vende udviklingen, bl.a. ved at fremme talentudvikling og vækstlag og ved at sikre lige adgang til kunsten for alle i hele landet, og han nævnte, at der i valgoplægget fra S/SF opereres med en nettotilførsel på 100 mio. til kulturområdet. Konkret foreslog han bl.a. at kulturinstitutionerne skal adoptere talenter, mere fokus på børns og unges møde med kunsten,

Midt i valgkampen lykkedes det for Kulturhusene i Danmark at stable et kulturpolitisk vælgermøde på benene i Amager Bio i samarbejde med Dansk Kunstnerråd og Kulturelle Samråd i Danmark. På mødet fik de seks partier, der havde valgt at takke ja til invitationen, gjort rede for hovedlinjerne i deres kulturpolitiske visioner og leveret de hensigtserklæringer, vi skal måle dem på de kommende fire år.

etablering af kommunale drama- og billedskoler i lighed med musikskolerne, kunstformidling på arbejdspladserne og et samarbejde mellem Det Kgl. Teater og biograferne om f.eks. opera.

Per Clausen, kulturpolitisk ordfører for Enhedslisten, lagde i sit oplæg vægt på kunstnerens vilkår. Der er brug for at sikre, at kunstnerne kan leve i de perioder, hvor de arbejder med at skabe nyt og ikke umiddelbart tjener penge, enten ved en særlig sikringsordning eller ved en menneskeliggørelse af dagpengesystemet, og der må også gøres noget for at kompensere kunstnerne for de ulovlige downloads.

Venstres politiske ordfører, **Ellen Trane Nørby**, mente, at kommunernes voksende satsning på kultur efter reformen i 2007 opvejede nedskæringerne i den statslige kulturstøtte og pegede på behovet for en fortsat udbredelse af kunststøtten.

Pernille Frahm, kulturpolitisk ordfører for Socialistisk Folkeparti, understregede betydningen af de kreative fag i folkeskolen og ungdomsuddannelserne, og at bredde og elite er hinandens forudsætninger også i den kulturelle fødekæde.

Thomas Köhler, folketingskandidat for Liberal Alliance, konstaterede at kunst og kultur tiltrækker, og at det er væsentligt at have institutioner, som kan formidle såvel national som international kultur.

DET VI SKAL LEVE AF, FOR OG PÅ

Som overskriften for vælgermødet ”Kunsten - et valg?” antyder, var der også enighed på flere punkter mellem de deltagende kulturpolitikere, f.eks. at kunsten og kulturen er væsentlig for hele samfundets udvikling, både som en værdi i sig selv og som økonomisk vækstfaktor. Det handler om, hvad vi skal leve af, såvel som hvad vi skal leve for og på. Der var også enighed om, at børn og unge er nøglegrupper i den forbindelse og at tiltagene, som sikrer at børns og unges møder med levende professionel kunst, bør fastholdes og udvikles.

KULTUR MED FOLKELIGT MANDAT

Og samtlige politikere nikkede samstemmende, når behovet for at løfte kulturpolitikken internt i partierne kom på tale. Når det kommer til stykket prioriterer partierne ofte andre områder, som man forestiller sig har mere vælgertække. ”Men det folkelige mandat er der”, sagde Dansk Kunstnerråds formand Henrik Petersen i sin tak til politikkerne, med henvisning til Megafons seneste undersøgelse, som viser, at 67% af befolkningen bakker op om kunststøtten på nuværende eller højere niveau.

Journalist Klaus Rothstein var ordstyrer ved det kulturpolitiske vælgermøde, mens Andreas Brandtelid, Kira Skov og Marie Fisker stod for musikalske inputs før og under mødet. <

SHORTCUT 2011 I WARSZAWA

Den 16.-18. november afholdes der Shortcut-konference i Warszawa under temaet ”Culture (not) for all?”, og arrangementet tegner til at blive både stort, interessant og anderledes.

– den potentielle, men endnu ikke inddragede kulturforbruger/deltager – er. Derudover vil man tage en interessant diskussion af, hvordan man målretter sine aktiviteter til ”alle” samtidig med, at man behandler hver enkelt som et individ. En del af indholdet vil også handle om at se på de kulturelle forskelle mellem det gamle Østeuropa og Vesten. Hvor Vestens kulturhuse er udsprunget af ungdomsoprøret og et krav om fri debat i uafhængige institutioner, har man i de gammelkommunistiske regimer skabt kulturhusene som værktøjer i et propaganda-apparat. Og forskellene lever stadig i bedste velgående, selvom Den Kolde Krig for længst er ovre. Det gælder for eksempel i den måde, hvorpå man ser på betydningen af samarbejde kulturinstitutionerne imellem. I Polen ses der nemlig på networking med udbredt mistillid, fordi man primært ser institutionerne som værende i konkurrence med hinanden. Diskussionen skal blandt andet lede til en afklaring af, om der skal etableres en landsdækkende organisation af kulturhuse i Polen.

EN DAG MED TAC

Og meget mere, kunne man fristes til at sige, for arrangementet tegner til at blive et af de største Shortcuts indtil nu, ikke mindst fordi bystyret i Warszawa har valgt at støtte op om eventen med resurser af både økonomisk og praktisk art. Fra Kulturhusene i Danmarks side håber vi, at der vil være rigtig mange danske deltagere at finde på Shortcut i år. Samtidig arbejder man i ENCC på at skabe en såkaldt TAC-event i forbindelse med konferencen. Det betyder, kort fortalt, at der vil blive mulighed for at forlænge opholdet med en ekstra dag, nemlig lørdag den 19., hvor der bliver lejlighed til at besøge et par interessante kulturhuse og/eller kulturinstitutioner, og hvor man ikke mindst vil kunne udvide sit netværk til både danske og europæiske kolleger.

KULTUR I ØST OG VEST

På selve konferencen vil en række forskellige temaer blive sat i spil, så der bliver rig lejlighed til at prioritere de emner, man finder særligt interessante. Man vil blandt andet forsøge at afdække, hvem den såkaldte ”lost participant”

ENCC FÅR NYT LØFT

Den europæiske kulturhusorganisation European Network of Cultural Centres (ENCC), der står bag de årlige Shortcut-konferencer og Project Fairs, og som gennem de senere år har udviklet medarbejderudvekslingsprogrammet BECC, har endelig fået medvind i form af økonomisk støtte fra EU.

I første omgang lykkedes det foreningen at få bevilget et-årig driftsstøtte, hvilket muliggjorde ansættelsen af en medarbejder på sekretariatet i Berlin. Siden ENCC mistede sin støtte for tre år siden, har de mange sekretariatsopgaver ellers måttet løses primært af frivillige kræfter. De positive vinde omkring ENCC's økonomi tog dog til i styrke, og kort tid efter, at man havde modtaget tilsagnet om den et-årige støtte, blev der i stedet bevilget støtte for en tre-årig periode. Ændringen skyldes et sindrigt point-system i EU, der betød, at ENCC blev rykket op på listen over støtte-egnede ansøgere, selvom organisationen i første omgang havde fået afslag på den længerevarende støtte.

TRE-ÅRIGT PERSPEKTIV

Det betyder, at ENCC's arbejde derfor er sikret ikke bare ét men tre år frem i tiden. Nogle af de første arbejdsopgaver, som der er blevet taget fat på, er organiseringen af Shortcut 2011 i Warszawa, hvor foreningen i år har kunnet spille en langt større rolle end tidligere i samarbejdet med de polske arrangører. Samtidig arbejdes der på at optimere ENCC's synlighed udadtil, bl.a. i form af en ny og mere brugervenlig hjemmeside. Derudover forventer man at kunne udvide netværket og styrke samarbejdet med de mere løst tilkoblede og knap så organiserede nationale netværk, gennem flere opsøgende møder og besøg. Interesserede kan følge arbejdet på www.encc.eu <

prologue | shortcut | europe | 2011 | cut | cut | cut | congress

16TH NOVEMBER (WEDNESDAY)

- 14.00 Registration
- 15.30 Opening event, openingspeeches
- 17.00 **Panel 1:** The institutions and culture centres towards the system
- 20.15 Dinner
- 21.00 Accompanying event

17TH NOVEMBER (THURSDAY)

- 10.00 **Parallel panels:**
 - Panel 2:** Educational „orientate yourself!“ In search of the lost participant
 - Panel 3:** Culture as a space of freedom and anarchy
 - Panel 4:** Polish Multiculturalism?
- 13.30 Lunch
- 15.00: Study tours combined with workshops
„Culture (not) for all?“
- 19.30: Dinner
- 20.30 Accompanying event

18TH NOVEMBER (FRIDAY)

- 10.00 **Parallel panels:**
 - Panel 5:** Culture and art in a public space
 - Panel 6:** Development through culture?
- 13.30 Lunch
- 15.00 **Panel 7:** Culture networking
- 18.30 Groupworking
- 20.00 Dinner
- 21.00 Farewell event

**CONGRESS
SCEDULE**

16TH -18TH OF NOVEMBER 2011
WARSAW, POLAND

**UDGIVET AF
KULTURHUSENE I DANMARK**

Farvergade 27 D • 1463 København K
Tlf. 33 14 12 00 • Tlf. 33 14 12 07
Fax 33 14 12 70 •
email: kulturhusene@kulturhusene.dk
www.kulturhusene.dk
ISSN nr. 1399-9478

REDAKTION:
Sekretariatsleder
Søren Søeborg Ohlsen (redaktør)
Vibeke Sonntag
Jan Mols (ansv.)

LAYOUT:
Signe Thur • Tornhøjvej 31 • 8260 Viby

TRYK: OTM Tryk
OPLAG: 2.500 stk.

DEADLINE FOR NÆSTE NR.:
1. marts 2012